

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Przedpłata wynosi: MIEJSCOWA kwartał... 4 złr. 50 cent. miesięcznie... 1 złr. 50 cent. Całkowita... 12 złr. 50 cent. Z przesyłką pocztową: w państwie austriackim... 6 str. — ct. do Pragi i Raczyńskich... 7 str. 50 cent. do Wiednia... 8 str. 50 cent. do Petersburga... 10 str. 50 cent. do Moskwy... 12 str. 50 cent. do Londynu... 14 str. 50 cent. do Paryża... 16 str. 50 cent. do Genui... 18 str. 50 cent. do Neapolu... 20 str. 50 cent. do Rzymu... 22 str. 50 cent. do Aten... 24 str. 50 cent. do Konstantynopola... 26 str. 50 cent. do Jerozolimy... 28 str. 50 cent. do Bagdadu... 30 str. 50 cent. do Kairu... 32 str. 50 cent. do Aleksandrii... 34 str. 50 cent. do Sewajli... 36 str. 50 cent. do Adenu... 38 str. 50 cent. do Zanzibaru... 40 str. 50 cent. do Sofii... 42 str. 50 cent. do Belgradu... 44 str. 50 cent. do Waryszczy... 46 str. 50 cent. do Białogrodu... 48 str. 50 cent. do Kijowa... 50 str. 50 cent. do Moskwy... 52 str. 50 cent. do Petersburga... 54 str. 50 cent. do Wiednia... 56 str. 50 cent. do Pragi... 58 str. 50 cent. do Genui... 60 str. 50 cent. do Neapolu... 62 str. 50 cent. do Rzymu... 64 str. 50 cent. do Aten... 66 str. 50 cent. do Konstantynopola... 68 str. 50 cent. do Jerozolimy... 70 str. 50 cent. do Bagdadu... 72 str. 50 cent. do Kairu... 74 str. 50 cent. do Aleksandrii... 76 str. 50 cent. do Sewajli... 78 str. 50 cent. do Adenu... 80 str. 50 cent. do Zanzibaru... 82 str. 50 cent. do Sofii... 84 str. 50 cent. do Belgradu... 86 str. 50 cent. do Waryszczy... 88 str. 50 cent. do Białogrodu... 90 str. 50 cent. do Kijowa... 92 str. 50 cent. do Moskwy... 94 str. 50 cent. do Petersburga... 96 str. 50 cent. do Wiednia... 98 str. 50 cent. do Pragi... 100 str. 50 cent. do Genui... 102 str. 50 cent. do Neapolu... 104 str. 50 cent. do Rzymu... 106 str. 50 cent. do Aten... 108 str. 50 cent. do Konstantynopola... 110 str. 50 cent. do Jerozolimy... 112 str. 50 cent. do Bagdadu... 114 str. 50 cent. do Kairu... 116 str. 50 cent. do Aleksandrii... 118 str. 50 cent. do Sewajli... 120 str. 50 cent. do Adenu... 122 str. 50 cent. do Zanzibaru... 124 str. 50 cent. do Sofii... 126 str. 50 cent. do Belgradu... 128 str. 50 cent. do Waryszczy... 130 str. 50 cent. do Białogrodu... 132 str. 50 cent. do Kijowa... 134 str. 50 cent. do Moskwy... 136 str. 50 cent. do Petersburga... 138 str. 50 cent. do Wiednia... 140 str. 50 cent. do Pragi... 142 str. 50 cent. do Genui... 144 str. 50 cent. do Neapolu... 146 str. 50 cent. do Rzymu... 148 str. 50 cent. do Aten... 150 str. 50 cent. do Konstantynopola... 152 str. 50 cent. do Jerozolimy... 154 str. 50 cent. do Bagdadu... 156 str. 50 cent. do Kairu... 158 str. 50 cent. do Aleksandrii... 160 str. 50 cent. do Sewajli... 162 str. 50 cent. do Adenu... 164 str. 50 cent. do Zanzibaru... 166 str. 50 cent. do Sofii... 168 str. 50 cent. do Belgradu... 170 str. 50 cent. do Waryszczy... 172 str. 50 cent. do Białogrodu... 174 str. 50 cent. do Kijowa... 176 str. 50 cent. do Moskwy... 178 str. 50 cent. do Petersburga... 180 str. 50 cent. do Wiednia... 182 str. 50 cent. do Pragi... 184 str. 50 cent. do Genui... 186 str. 50 cent. do Neapolu... 188 str. 50 cent. do Rzymu... 190 str. 50 cent. do Aten... 192 str. 50 cent. do Konstantynopola... 194 str. 50 cent. do Jerozolimy... 196 str. 50 cent. do Bagdadu... 198 str. 50 cent. do Kairu... 200 str. 50 cent. do Aleksandrii... 202 str. 50 cent. do Sewajli... 204 str. 50 cent. do Adenu... 206 str. 50 cent. do Zanzibaru... 208 str. 50 cent. do Sofii... 210 str. 50 cent. do Belgradu... 212 str. 50 cent. do Waryszczy... 214 str. 50 cent. do Białogrodu... 216 str. 50 cent. do Kijowa... 218 str. 50 cent. do Moskwy... 220 str. 50 cent. do Petersburga... 222 str. 50 cent. do Wiednia... 224 str. 50 cent. do Pragi... 226 str. 50 cent. do Genui... 228 str. 50 cent. do Neapolu... 230 str. 50 cent. do Rzymu... 232 str. 50 cent. do Aten... 234 str. 50 cent. do Konstantynopola... 236 str. 50 cent. do Jerozolimy... 238 str. 50 cent. do Bagdadu... 240 str. 50 cent. do Kairu... 242 str. 50 cent. do Aleksandrii... 244 str. 50 cent. do Sewajli... 246 str. 50 cent. do Adenu... 248 str. 50 cent. do Zanzibaru... 250 str. 50 cent. do Sofii... 252 str. 50 cent. do Belgradu... 254 str. 50 cent. do Waryszczy... 256 str. 50 cent. do Białogrodu... 258 str. 50 cent. do Kijowa... 260 str. 50 cent. do Moskwy... 262 str. 50 cent. do Petersburga... 264 str. 50 cent. do Wiednia... 266 str. 50 cent. do Pragi... 268 str. 50 cent. do Genui... 270 str. 50 cent. do Neapolu... 272 str. 50 cent. do Rzymu... 274 str. 50 cent. do Aten... 276 str. 50 cent. do Konstantynopola... 278 str. 50 cent. do Jerozolimy... 280 str. 50 cent. do Bagdadu... 282 str. 50 cent. do Kairu... 284 str. 50 cent. do Aleksandrii... 286 str. 50 cent. do Sewajli... 288 str. 50 cent. do Adenu... 290 str. 50 cent. do Zanzibaru... 292 str. 50 cent. do Sofii... 294 str. 50 cent. do Belgradu... 296 str. 50 cent. do Waryszczy... 298 str. 50 cent. do Białogrodu... 300 str. 50 cent. do Kijowa... 302 str. 50 cent. do Moskwy... 304 str. 50 cent. do Petersburga... 306 str. 50 cent. do Wiednia... 308 str. 50 cent. do Pragi... 310 str. 50 cent. do Genui... 312 str. 50 cent. do Neapolu... 314 str. 50 cent. do Rzymu... 316 str. 50 cent. do Aten... 318 str. 50 cent. do Konstantynopola... 320 str. 50 cent. do Jerozolimy... 322 str. 50 cent. do Bagdadu... 324 str. 50 cent. do Kairu... 326 str. 50 cent. do Aleksandrii... 328 str. 50 cent. do Sewajli... 330 str. 50 cent. do Adenu... 332 str. 50 cent. do Zanzibaru... 334 str. 50 cent. do Sofii... 336 str. 50 cent. do Belgradu... 338 str. 50 cent. do Waryszczy... 340 str. 50 cent. do Białogrodu... 342 str. 50 cent. do Kijowa... 344 str. 50 cent. do Moskwy... 346 str. 50 cent. do Petersburga... 348 str. 50 cent. do Wiednia... 350 str. 50 cent. do Pragi... 352 str. 50 cent. do Genui... 354 str. 50 cent. do Neapolu... 356 str. 50 cent. do Rzymu... 358 str. 50 cent. do Aten... 360 str. 50 cent. do Konstantynopola... 362 str. 50 cent. do Jerozolimy... 364 str. 50 cent. do Bagdadu... 366 str. 50 cent. do Kairu... 368 str. 50 cent. do Aleksandrii... 370 str. 50 cent. do Sewajli... 372 str. 50 cent. do Adenu... 374 str. 50 cent. do Zanzibaru... 376 str. 50 cent. do Sofii... 378 str. 50 cent. do Belgradu... 380 str. 50 cent. do Waryszczy... 382 str. 50 cent. do Białogrodu... 384 str. 50 cent. do Kijowa... 386 str. 50 cent. do Moskwy... 388 str. 50 cent. do Petersburga... 390 str. 50 cent. do Wiednia... 392 str. 50 cent. do Pragi... 394 str. 50 cent. do Genui... 396 str. 50 cent. do Neapolu... 398 str. 50 cent. do Rzymu... 400 str. 50 cent. do Aten... 402 str. 50 cent. do Konstantynopola... 404 str. 50 cent. do Jerozolimy... 406 str. 50 cent. do Bagdadu... 408 str. 50 cent. do Kairu... 410 str. 50 cent. do Aleksandrii... 412 str. 50 cent. do Sewajli... 414 str. 50 cent. do Adenu... 416 str. 50 cent. do Zanzibaru... 418 str. 50 cent. do Sofii... 420 str. 50 cent. do Belgradu... 422 str. 50 cent. do Waryszczy... 424 str. 50 cent. do Białogrodu... 426 str. 50 cent. do Kijowa... 428 str. 50 cent. do Moskwy... 430 str. 50 cent. do Petersburga... 432 str. 50 cent. do Wiednia... 434 str. 50 cent. do Pragi... 436 str. 50 cent. do Genui... 438 str. 50 cent. do Neapolu... 440 str. 50 cent. do Rzymu... 442 str. 50 cent. do Aten... 444 str. 50 cent. do Konstantynopola... 446 str. 50 cent. do Jerozolimy... 448 str. 50 cent. do Bagdadu... 450 str. 50 cent. do Kairu... 452 str. 50 cent. do Aleksandrii... 454 str. 50 cent. do Sewajli... 456 str. 50 cent. do Adenu... 458 str. 50 cent. do Zanzibaru... 460 str. 50 cent. do Sofii... 462 str. 50 cent. do Belgradu... 464 str. 50 cent. do Waryszczy... 466 str. 50 cent. do Białogrodu... 468 str. 50 cent. do Kijowa... 470 str. 50 cent. do Moskwy... 472 str. 50 cent. do Petersburga... 474 str. 50 cent. do Wiednia... 476 str. 50 cent. do Pragi... 478 str. 50 cent. do Genui... 480 str. 50 cent. do Neapolu... 482 str. 50 cent. do Rzymu... 484 str. 50 cent. do Aten... 486 str. 50 cent. do Konstantynopola... 488 str. 50 cent. do Jerozolimy... 490 str. 50 cent. do Bagdadu... 492 str. 50 cent. do Kairu... 494 str. 50 cent. do Aleksandrii... 496 str. 50 cent. do Sewajli... 498 str. 50 cent. do Adenu... 500 str. 50 cent. do Zanzibaru... 502 str. 50 cent. do Sofii... 504 str. 50 cent. do Belgradu... 506 str. 50 cent. do Waryszczy... 508 str. 50 cent. do Białogrodu... 510 str. 50 cent. do Kijowa... 512 str. 50 cent. do Moskwy... 514 str. 50 cent. do Petersburga... 516 str. 50 cent. do Wiednia... 518 str. 50 cent. do Pragi... 520 str. 50 cent. do Genui... 522 str. 50 cent. do Neapolu... 524 str. 50 cent. do Rzymu... 526 str. 50 cent. do Aten... 528 str. 50 cent. do Konstantynopola... 530 str. 50 cent. do Jerozolimy... 532 str. 50 cent. do Bagdadu... 534 str. 50 cent. do Kairu... 536 str. 50 cent. do Aleksandrii... 538 str. 50 cent. do Sewajli... 540 str. 50 cent. do Adenu... 542 str. 50 cent. do Zanzibaru... 544 str. 50 cent. do Sofii... 546 str. 50 cent. do Belgradu... 548 str. 50 cent. do Waryszczy... 550 str. 50 cent. do Białogrodu... 552 str. 50 cent. do Kijowa... 554 str. 50 cent. do Moskwy... 556 str. 50 cent. do Petersburga... 558 str. 50 cent. do Wiednia... 560 str. 50 cent. do Pragi... 562 str. 50 cent. do Genui... 564 str. 50 cent. do Neapolu... 566 str. 50 cent. do Rzymu... 568 str. 50 cent. do Aten... 570 str. 50 cent. do Konstantynopola... 572 str. 50 cent. do Jerozolimy... 574 str. 50 cent. do Bagdadu... 576 str. 50 cent. do Kairu... 578 str. 50 cent. do Aleksandrii... 580 str. 50 cent. do Sewajli... 582 str. 50 cent. do Adenu... 584 str. 50 cent. do Zanzibaru... 586 str. 50 cent. do Sofii... 588 str. 50 cent. do Belgradu... 590 str. 50 cent. do Waryszczy... 592 str. 50 cent. do Białogrodu... 594 str. 50 cent. do Kijowa... 596 str. 50 cent. do Moskwy... 598 str. 50 cent. do Petersburga... 600 str. 50 cent. do Wiednia... 602 str. 50 cent. do Pragi... 604 str. 50 cent. do Genui... 606 str. 50 cent. do Neapolu... 608 str. 50 cent. do Rzymu... 610 str. 50 cent. do Aten... 612 str. 50 cent. do Konstantynopola... 614 str. 50 cent. do Jerozolimy... 616 str. 50 cent. do Bagdadu... 618 str. 50 cent. do Kairu... 620 str. 50 cent. do Aleksandrii... 622 str. 50 cent. do Sewajli... 624 str. 50 cent. do Adenu... 626 str. 50 cent. do Zanzibaru... 628 str. 50 cent. do Sofii... 630 str. 50 cent. do Belgradu... 632 str. 50 cent. do Waryszczy... 634 str. 50 cent. do Białogrodu... 636 str. 50 cent. do Kijowa... 638 str. 50 cent. do Moskwy... 640 str. 50 cent. do Petersburga... 642 str. 50 cent. do Wiednia... 644 str. 50 cent. do Pragi... 646 str. 50 cent. do Genui... 648 str. 50 cent. do Neapolu... 650 str. 50 cent. do Rzymu... 652 str. 50 cent. do Aten... 654 str. 50 cent. do Konstantynopola... 656 str. 50 cent. do Jerozolimy... 658 str. 50 cent. do Bagdadu... 660 str. 50 cent. do Kairu... 662 str. 50 cent. do Aleksandrii... 664 str. 50 cent. do Sewajli... 666 str. 50 cent. do Adenu... 668 str. 50 cent. do Zanzibaru... 670 str. 50 cent. do Sofii... 672 str. 50 cent. do Belgradu... 674 str. 50 cent. do Waryszczy... 676 str. 50 cent. do Białogrodu... 678 str. 50 cent. do Kijowa... 680 str. 50 cent. do Moskwy... 682 str. 50 cent. do Petersburga... 684 str. 50 cent. do Wiednia... 686 str. 50 cent. do Pragi... 688 str. 50 cent. do Genui... 690 str. 50 cent. do Neapolu... 692 str. 50 cent. do Rzymu... 694 str. 50 cent. do Aten... 696 str. 50 cent. do Konstantynopola... 698 str. 50 cent. do Jerozolimy... 700 str. 50 cent. do Bagdadu... 702 str. 50 cent. do Kairu... 704 str. 50 cent. do Aleksandrii... 706 str. 50 cent. do Sewajli... 708 str. 50 cent. do Adenu... 710 str. 50 cent. do Zanzibaru... 712 str. 50 cent. do Sofii... 714 str. 50 cent. do Belgradu... 716 str. 50 cent. do Waryszczy... 718 str. 50 cent. do Białogrodu... 720 str. 50 cent. do Kijowa... 722 str. 50 cent. do Moskwy... 724 str. 50 cent. do Petersburga... 726 str. 50 cent. do Wiednia... 728 str. 50 cent. do Pragi... 730 str. 50 cent. do Genui... 732 str. 50 cent. do Neapolu... 734 str. 50 cent. do Rzymu... 736 str. 50 cent. do Aten... 738 str. 50 cent. do Konstantynopola... 740 str. 50 cent. do Jerozolimy... 742 str. 50 cent. do Bagdadu... 744 str. 50 cent. do Kairu... 746 str. 50 cent. do Aleksandrii... 748 str. 50 cent. do Sewajli... 750 str. 50 cent. do Adenu... 752 str. 50 cent. do Zanzibaru... 754 str. 50 cent. do Sofii... 756 str. 50 cent. do Belgradu... 758 str. 50 cent. do Waryszczy... 760 str. 50 cent. do Białogrodu... 762 str. 50 cent. do Kijowa... 764 str. 50 cent. do Moskwy... 766 str. 50 cent. do Petersburga... 768 str. 50 cent. do Wiednia... 770 str. 50 cent. do Pragi... 772 str. 50 cent. do Genui... 774 str. 50 cent. do Neapolu... 776 str. 50 cent. do Rzymu... 778 str. 50 cent. do Aten... 780 str. 50 cent. do Konstantynopola... 782 str. 50 cent. do Jerozolimy... 784 str. 50 cent. do Bagdadu... 786 str. 50 cent. do Kairu... 788 str. 50 cent. do Aleksandrii... 790 str. 50 cent. do Sewajli... 792 str. 50 cent. do Adenu... 794 str. 50 cent. do Zanzibaru... 796 str. 50 cent. do Sofii... 798 str. 50 cent. do Belgradu... 800 str. 50 cent. do Waryszczy... 802 str. 50 cent. do Białogrodu... 804 str. 50 cent. do Kijowa... 806 str. 50 cent. do Moskwy... 808 str. 50 cent. do Petersburga... 810 str. 50 cent. do Wiednia... 812 str. 50 cent. do Pragi... 814 str. 50 cent. do Genui... 816 str. 50 cent. do Neapolu... 818 str. 50 cent. do Rzymu... 820 str. 50 cent. do Aten... 822 str. 50 cent. do Konstantynopola... 824 str. 50 cent. do Jerozolimy... 826 str. 50 cent. do Bagdadu... 828 str. 50 cent. do Kairu... 830 str. 50 cent. do Aleksandrii... 832 str. 50 cent. do Sewajli... 834 str. 50 cent. do Adenu... 836 str. 50 cent. do Zanzibaru... 838 str. 50 cent. do Sofii... 840 str. 50 cent. do Belgradu... 842 str. 50 cent. do Waryszczy... 844 str. 50 cent. do Białogrodu... 846 str. 50 cent. do Kijowa... 848 str. 50 cent. do Moskwy... 850 str. 50 cent. do Petersburga... 852 str. 50 cent. do Wiednia... 854 str. 50 cent. do Pragi... 856 str. 50 cent. do Genui... 858 str. 50 cent. do Neapolu... 860 str. 50 cent. do Rzymu... 862 str. 50 cent. do Aten... 864 str. 50 cent. do Konstantynopola... 866 str. 50 cent. do Jerozolimy... 868 str. 50 cent. do Bagdadu... 870 str. 50 cent. do Kairu... 872 str. 50 cent. do Aleksandrii... 874 str. 50 cent. do Sewajli... 876 str. 50 cent. do Adenu... 878 str. 50 cent. do Zanzibaru... 880 str. 50 cent. do Sofii... 882 str. 50 cent. do Belgradu... 884 str. 50 cent. do Waryszczy... 886 str. 50 cent. do Białogrodu... 888 str. 50 cent. do Kijowa... 890 str. 50 cent. do Moskwy... 892 str. 50 cent. do Petersburga... 894 str. 50 cent. do Wiednia... 896 str. 50 cent. do Pragi... 898 str. 50 cent. do Genui... 900 str. 50 cent. do Neapolu... 902 str. 50 cent. do Rzymu... 904 str. 50 cent. do Aten... 906 str. 50 cent. do Konstantynopola... 908 str. 50 cent. do Jerozolimy... 910 str. 50 cent. do Bagdadu... 912 str. 50 cent. do Kairu... 914 str. 50 cent. do Aleksandrii... 916 str. 50 cent. do Sewajli... 918 str. 50 cent. do Adenu... 920 str. 50 cent. do Zanzibaru... 922 str. 50 cent. do Sofii... 924 str. 50 cent. do Belgradu... 926 str. 50 cent. do Waryszczy... 928 str. 50 cent. do Białogrodu... 930 str. 50 cent. do Kijowa... 932 str. 50 cent. do Moskwy... 934 str. 50 cent. do Petersburga... 936 str. 50 cent. do Wiednia... 938 str. 50 cent. do Pragi... 940 str. 50 cent. do Genui... 942 str. 50 cent. do Neapolu... 944 str. 50 cent. do Rzymu... 946 str. 50 cent. do Aten... 948 str. 50 cent. do Konstantynopola... 950 str. 50 cent. do Jerozolimy... 952 str. 50 cent. do Bagdadu... 954 str. 50 cent. do Kairu... 956 str. 50 cent. do Aleksandrii... 958 str. 50 cent. do Sewajli... 960 str. 50 cent. do Adenu... 962 str. 50 cent. do Zanzibaru... 964 str. 50 cent. do Sofii... 966 str. 50 cent. do Belgradu... 968 str. 50 cent. do Waryszczy... 970 str. 50 cent. do Białogrodu... 972 str. 50 cent. do Kijowa... 974 str. 50 cent. do Moskwy... 976 str. 50 cent. do Petersburga... 978 str. 50 cent. do Wiednia... 980 str. 50 cent. do Pragi... 982 str. 50 cent. do Genui... 984 str. 50 cent. do Neapolu... 986 str. 50 cent. do Rzymu... 988 str. 50 cent. do Aten... 990 str. 50 cent. do Konstantynopola... 992 str. 50 cent. do Jerozolimy... 994 str. 50 cent. do Bagdadu... 996 str. 50 cent. do Kairu... 998 str. 50 cent. do Aleksandrii... 1000 str. 50 cent. do Sewajli...

GAZETA NARODOWA

Przedpłata i ogłoszenia... W Lwowie białe sdał... Gazy Narodowej Plac Hallski w pałacu W. Ulanieckiego. Ogłoszenia w PARYŻU przyjmują wyłownie dla Gazy Nar. sjenja pan Adams, Correfour de la Croix, Rong 2. prenterz... 10 Wallfischgasse, A. Ooppelik Stadt, Stutenbaiter 2. Botta et Cm. I. Riemergasse 13 i 14. D. D. D. Cm. I. Maximilianstrasse 8. W FRANKFURCIE... Menem w Hamburgu... Hassenstolz w Wogau... OZOSZENIA przyjmują się na opłatę 3... od miejsca ogłoszenia jednego wiersza... Listy reklamacyjne nieopłacone... nie są przyjmowane. Manuskrypta... nie są przyjmowane, lecz bywają przesłane.

Od administracji.

Przedpłata na II. kwartał: wynosi we Lwowie... 4 złr. 50 na prowincji z przesyłką... 6 złr. — Upraszamy o wcześnie przesłanie prenumeraty, gdyż inaczej niebędziemy mogli dostarczyć pierwszych numerów w kwietniu.

Lwów d. 29. marca.

(Treść misji Ignatiewa ciągle niewiadoma. — Dwa prądy we Wiedniu. — Austria na decyzję zdobyć się nie może. — Anglia nie daje się odwieść z obranej drogi. — Włochy z Anglią przeciw Moskwie i ewentualnie przeciw Austrii. — Artykuł Post o tem jak Anglia, nie wypowiadając wojny Moskwie, może ją po pół roku do zupełnej ruiny doprowadzić. — Misja Ignatiewa a spłama peszteńska. — Węgrzy domagają się przyłączenia do Anglii i wojny z Moskwą. — Wewnętrzne sprawy austro-węgierskie. — Protest Rusinów przeciw mowom ks. Naumowicza w Radzie państwa.)

Już trzeci dzień bawi Ignatiew w Wiedniu a dotąd wiemy tylko o stronie formalnej jego występow, gdzie, kiedy i z kim konferował, ale czy znalazł w Wiedniu przychylnie usposobienie, dotąd prawie nie a nie nie transpiruje. Nawet nie wiadomo, czy Moskwie chodzi o zabezpieczenie neutralności Austrii w razie wojny z Anglią, czy o wspólne z nią na półwyspie Bałkańskim działania. Jedno jest pewnem, że nawet neutralność Austrii nie zapobiegły wybuchowi wojny między Anglią a Moskwą, a wmgiancie się na półwyspie, mianowicie nad Adriatykiem, w Albanii, spowodowały na Austrię wojnę koalicyjną Anglii i Włoch. Z powodu trudności pogodzenia pokoju moskiewsko-tureckiego z interesami Austro-Węgry nie wydaje się nawet możliwem, ażeby Austro-Węgry zobowiązać się mogły do neutralności bezwarunkowej, a warunków Moskwie zadawolnić się nie może. Jeżeli w wyższych sferach wiedeńskich zdołanoby przekonać zawarcie przymierza anglo-austriackiego, lub jeśli już przekonano, to ztąd wcale jeszcze nie wynika, ażeby zdołano w tych samych sferach doprowadzić do porozumienia się co do traktatu z San Stefano.

Najprawdopodobniej skutkiem misji Ignatiewa będzie, iż Austria ani nie zawrze przymierza się z Moskwą — tak iż znowu dzisiejszy status quo utrzymany będzie i gabinet wiedeński wycofa się z tej polowiczności gdzie aż do dalszych wypadków. Będzie to objaw sprzecznego prądu, ścierającego się z sobą w Wiedniu. Prądowi, pragnącemu przywrócić trójcesarskie porozumienie i utrzymać pokój, faktycznie owładnięcie Turcji przez Moskwę nie dozwala przeprowadzić porozumienia, gdyż niepodobna jest wyaleźć podług, aby się nie naraził na nowe niebezpieczeństwa. Prądowi zaś, prącemu do przymierza z Anglią i do wojny z Moskwą, przeszkadzają sfery wyższe w rzeczywistości tych celów. Stronnictwo wojenne i za przymierza z Anglią będące wobec tych trudności tem-

porzykuje i spodziewa się, iż sam bieg dalszych wypadków przełamie opór jego przeciwników i znieśli Austro-Węgry do otwartego wystąpienia przeciw Moskwie. Jesteśmy przekonani, iż to ostatnie stronnictwo w swych rachubach się nie przeliczy.

Zawsze to jednak smutny jest ten stan rzeczy dla mocarstwa, które pierwszorzędem się zowie. Nie może i nie może przyjąć do żadnego stanowczego postanowienia, ale czeka ciągle, aż je wypadki potracą w jedną lub drugą stronę!

Tymczasem Anglia nawet tym stanem rzeczy w Austrii nie daje się odwieść ani zachwiać na raz wytkniętej drodze. Oddawna wiadomem było, iż Derby ustąpił z ministerstwa, jeżeli będzie wojna zdecydowana. Dzisiaj telegram donosi, że Derby ustąpił, z powodu iż rząd powołał wszystkie rezerwy pod broń, co już wskazuje, iż rząd angielski, nie oglądając się na Austrię, przystąpił do akcji wojennej.

I równocześnie inspirowane dzienniki włoskie podnoszą otwarcie, iż interesem Włoch jest nie dopuścić zupełnego rozbitcia Turcji i osadzenia się Moskwy na półwyspie; a zarazem podnoszą, że nie dozwolą Włochy nikomu innemu (Austrii) rozszerzać swe okupacje nad Adriatykiem, tj. w Albanii. Anglia, jeśli istotnie nie znalazła przymierza w Wiedniu, to znajdzie je we Włoszech. A wtedy obietnica moskiewskie, czynione Austrii, odstąpienia jej całej zachodniej części półwyspu Bałkańskiego, nie będą mogły być spełnionymi bez zaciętej wojny, której właśnie stronnictwo, dążące w Wiedniu do porozumienia z Moskwą, przez to porozumienie uniknąć pragnie.

Zdaniem berlińskiej Post, która znana jest powszechnie ze swych moskalofilijskich sympatyj, sytuacja teraźniejsza jest dla Moskwy taką, iż Anglia, żeby ją zupełnie zniszczyć, a bez potrzeby jej nawet wcale wojny wypowiedać. Moskale, pisze Post, wcale nie jako beati, ale raczej jako miseri possidentes uważać się muszą. Bo omdkąd już stanowczo zdecydowanem będzie, że kongres nie przyjdzie do skutku, omdkąd Anglia będzie dalej uzbrajała się i gotowała do wojny, — ale wojny wypowiedać nie potrzebuje.

Po co i na co ma przelewać krew swoich obywateli? Niech tylko gotuje się do niej i zmusza Moskwę trzymać pod bronią całą swą armię tak mniej więcej przez pół roku, a bez wojny i bez rozlewu krwi doprowadzi Moskwę do tego, że się sama jak zgnyli rozpadne owoc. — Wprawdzie jeżeli dwa mocarstwa gotują się do wojny, to oba sąrowno mogą przyspieszyć jej wybuch; więc i Moskwa może nie czekać na heroldów angielskich, lecz swoich do Anglii wysłać. Ale niechże wynajdzie ten punkt, w którym będzie mogła zaatakować Anglię. Jakże, chyba balonem poszła swa wojska na wyspy brytyjskie lub do angielskich kolonij? Lądem może się tylko do Indji dostać, ale niechże popróbuje prowadzić parokroćstotysięczną armię przez kilkusetmiliową pustynię, na której niezmiernych stepach nie tylko żywności i furazju, ale nawet i wody dostać nie można. Doniesienia dziennikarskie o tych oddziałach ekspedycyjnych, które Moskwa przeciw Indjom przygotowuje, są tylko płodem bujnej wyobraźni a nie wynikiem rozumnego ocenienia stosunków.

A zatem Moskwa nie może zaatakować Anglii, lecz musi czekać, aż ona ją zaatakuje, i być przygotowaną na wszystkich punktach, na wszystkich granicach obrzmięgo swego państwa, bo Anglia wszędzie uderzyć może, wszędzie ma do-

step wolny. Może np. gotować się do wojny i oczekiwać sposobnej chwili w Europie, a tymczasem flocie Spokojnego oceanu kazać uderzyć na Kamczatkę i na wyspę Sachalin dogodną tę wyspę odebrać Moskwie i utwrczyć w jej portach przytułek dla swoich statków. Może dalej wojnę rozpocząć na Białem morzu lub na Bałtykiem, a wyczekać na Czarnem i Marmora, lub odwrotnie uderzyć na Kaukaz, a krążyć spokojnie po Bałtyku. Słowem, wszelka decyzja spoczywa w rękach Anglii, tak wóbr chwili jak i wybór teatru wojny. Moskwa zaś tymczasem musi czekać i być wszędzie gotową do bronienia się wszędzie i zawsze. Ze w takich warunkach, cała niekorzyść jest po stronie Moskwy, każdy snadno się zgodzi.

Wprawdzie może kto powt, że im dłużej Anglia będzie wlekała z wypowiedzeniem wojny, tem więcej czasu zostawi Moskwie do stworzenia nowych armij i zreorganizowania starych. Prawda, ale właśnie te armie w końcu zrujnują Moskwę. Dzisiaj może Moskwa wystawić, dajmy na to, półmilionową armię, chciaż to nieprawdopodobne. Za pół roku może ją podnieść do wysokości miliona, ale choćby ją podniosła i do wysokości 10 milionów, to przecież tak samo jak obecnie Anglii zaatakować nie zdoła, bo nie znajdzie tego punktu, w któryby uderzyć mogła. Im przeto więcej się będzie uzbrajała, im większą będzie tworzyła armię, więcej ciężką rekrutowała, tem bardziej zbliży chwilę kłemu finansowemu, za którym pójdzie krach polityczny. A Anglia tymczasem pomalutką, z całą brytaniską powolnością, ale i zawiętością zarazem, będzie się uzbrajała, i wyda, dajmy na to, 50 milionów funtów, co przy jej bogactwie i przy jej nieskończonych źródłach dochodów znaczyć będzie tyle co np. dla obrzmy skałczenia się w palec. I przez pół roku będą angielskie panerniki krzyżowały spokojnie po wodach moskiewskich, a chociaż ani jedną kulką nie dotkną Moskwy, niemniej przeciw Moskwie od samej ich obecności rozłoży się, zgnyli i rozpadnie się na swoje heterogeniczne części.

Ale Moskwa otwarta jest droga do stworzenia antiangielskiej koalicji, — mogą nam zarzucić, powiada Post, Dobrze, niech stwarza, ale z kim? Ze Zjednoczonymi Stanami Ameryki? I oż to za koalicja, której wszystkie koszty poniosłyby Stany Zjednoczone! Można pisać artykuły o sympatyjach wzajemnych pomiędzy Moskwą a Ameryką, ale na tej podstawie niepodobna zawrzeć traktatów zaczepno-odpnych.

Cóż bowiem zyskałaby Ameryka na koalicji z Moskwą, kiedy Moskwa w wojnie jej z Anglią w niczemby jej pomóc nie mogła! Wyglądałoby więc to tak, jak gdyby Ameryka czekała na to, aż Moskwa udzieli jej pozwolenia wypowiedzenia wojny Anglii. Ze ani Austria, ani Niemcy, ani Francja, ani Włochy, ani zgola nikt w Europie nie poda bądź osobno bądź razem ręki Moskwie przeciw Anglii, to się samo przez się tak dalece rozumie, iż zaiste nie warto tego udawać. Ale za to niektóre z tych mocarstw w każdej chwili gotowe będą podać rękę Anglii przeciw Moskwie, jeżeli np. Moskwa odważy się na jakies szalone przedsięwzięcie, np. na zajęcie Konstantynopola. O! wtedy koalicja powstanie, ale właśnie nie anti-angielska, lecz anti-moskiewska.

Słowem, powiada Post, Moskwa jest w tej pozycji, że Anglia jeżeli nie zechce ją zupełnie zrujnować, to może dokazać tego w przeciągu półroku bez utraty ani jednego żołnierza i ani jednego naboju. Niewłaściwie tedy Bismark po-

wiedział o Moskalach, iż oni mogą o sobie powiedzieć: „jestemy błogosławieni, my którzy posiadamy“, gdyż należą oni obecnie do kategorii miseri possidentes.

Misja Ignatiewa wywołała we Węgrzech ogromne wzburzenie. W numerze wieczornym z d. 26. kiedy dopiero wiadzano, że autor wojny wschodniej i pokoju sanstefaniskiego przybędzie wieczór do Wiednia, podał Pester Lloyd komunikat tak namiętny, jak nigdy dotąd. Czytamy w nim:

„Niendanie się kongresu trzeba już brać dzisiaj w rachubę; a gdy kongres jedynym był środkiem do pokojowego pogodzenia interesów europejskich z zamiarami Moskwy, to jaśnie jest niebezpieczeństwem, jakie zagraża. Jeden jest tylko głos powszechny, a to, że pokoju sanstefaniskiego ani Austria ani Europa akceptować nie mogą, że trzeba w nim zmian wielkich, aby go wprowadzić w harmonij z dotychczasową stosunków europejskich podstawą, z traktatem paryskim. Jeżeli zaś traktat sanstefaniski nie otrzyma sankcji Europy, to przynajmniej według zdania Anglii, nie może on żadnego innego państwa obowiązywać, i pozostaje poprzedni traktat, paryski.

<

Tutejszy polityczny organ narodowo-ruski *Pravda*, występuje w szerokim artykule przeciw mowom ks. Naumowicza w Izbie posłów, a na czele kroniki pisze: „Ostatnia mowa ks. Naumowicza w Radzie państwa o niezłomności niży języka ruskiego do rozwoju i o zaprowadzeniu języka moskiewskiego w szkołach i urzędach — oburzyła do ostateczności wszystkich Rusinów. Lwowscy Rusini, tudzież wielu z prowincji, do których doszła wieść o takiej mowie ks. Naumowicza, udali się do posta, ks. Kaczazy, aby, jeżeli to jeszcze możliwe, zakoczył w imieniu Rusinów protest przeciw tym mowom ks. Naumowicza, które nie tylko narzucają nam niebawale sympatje ku Moskwie, ale i język nasz poniżają, w najgorszy sposób kompromitują sprawę naszą.”

Korespondencje „Gaz. Nar.”

Rzym d. 25. marca.

(W. K.) Z największą radością dowiedzieliśmy się tutaj o kandydaturze hr. Artura Gołuchowskiego, a chociaż w chwili kiedy piszę, nie wiadomo nam jeszcze z pewnością, ażeby kandydatura ta ostatecznie przeszła, nie możemy się wstrzymać od powinszowania jej najszczęśliwemu wyborcom lwowskiemu za tak trafny wybór i za taki dowód patriotyzmu. Dodam, że wiadomość o pomienionej kandydaturze najlepszą sprawiła wrażenie w urzędowych sferach rzymskich, gdzie hr. Gołuchowski, który w 1848 roku walczył za niepodległość Włoch w legii Maury, a w podróży swych do Rzymu ponowił znajomość z politycznymi mężami włoskimi, jest wysoce pożądaną i cenioną. Imię hr. Gołuchowskiego, to zadatek solidarności i braterstwa między włoskim a polskim narodem. Natomiast jak najsmutniejsze uczyniła wrażenie w Rzymie kandydatura dr. Smolki, który rzekł:

„Wojny dziś nie doradzą nawet w alianse z Anglią, bo wojna w dzisiejszych warunkach skończyłaby się musiała klęską i zgubą Austrii; dziś staną przeciw niej Prusy, Włochy i południowe ludy słowiańskie (!!)” a następnie: „Austria powinna dążyć do zabezpieczenia się od strony Włoch, i wówczas dopiero może pomyśleć o wojnie przeciw Moskwie.”

Nie mam zaiste przyjemności znać dr. Smolki i daleki jestem od jakiegokolwiek nagany lub nieuznania dla jego osobistości, a ponieważ od lat kilkunastu mieszkam ciągle za granicą, żadna miejscowa przeciw niemu niechęć powodować mna nie może. Oceniam w nim wyłącznie człowieka politycznego, znanego mi tylko z przemówienia, które rozbił na już było w waszym dzienniku; z takiego właśnie zapamiętuję się stanowiska zmuszony jestem wyznać, że rzadko takie dzieciństwa mogą się znaleźć w ustach lub pod piórem poważnego człowieka, i że nie podobnego jeszcze w żadnym kraju od przedstawiciela narodu nie słyszałem. Nie będę się wdawał w zbijanie całego programu wyłożonego przez p. Smolkę redaktorowi *Dziennika Polskiego*, bo nie piszę rozpraw, ani artykułów polemicznych, ale list z Włoch do *Gazety*, która już argumenta p. Smolki roztrząsała. Ograniczę się więc na uwagę o tem, co dotyczy kraju, z jakiego piszę.

Spodziewam się, że nie obrażą p. Smolki oświadczenia, iż miałem sposobność poznania Włoch lepiej niż on je zna. Nie nasładował więc życzliwości moich rodaków przebywających we Włoszech, którzy się we własnym zasklepieniu kółku krajowców nie znają, a o polityce tutejszej słyszą po kawiarniach. Żyłem i żyję z dworem i z ludźmi politycznymi wszelkich stronnictw i odcieni, i dzięki wyjątkowym okolicznościom mogłem się wtajemniczyć w politykę tutejszą bardziej niż wielu innych cudzoziemców. Oczół mogę zapewnić p. Smolkę, iż rozmowa jego wydaje zupełną nieznaną Włoch, nieznaną zgoła nieprzystojną przedstawił politycznemu, kwalifikującemu się do przedstawiciela własnego kraju, decydującego o polityce zagranicznej. Włochy nie mają żadnego przymierza ani z Prusami ani z Moskwą, chociaż p. Crispi starają się przeprowadzić sojusz z księciem Bismarkiem i spisał nawet podobno przedugodne punkta takowego. Atoli zostawisz ministrem sam p. Crispi odstąpił od wielu zamiarów, z którymi się popisywał przedtem jako prezes Izby. Król Wiktor Emanuel zaś był zawsze za utrzymaniem dobrych stosunków z Austrią, a syn jego Humbert I. dalej jeszcze posuwa tę politykę. Włochy — to jest król i najświetlejsi mężowie stanu włoscy — nie chcą osłabienia ani zniszczenia Austrii, bo znajdują, że największym byłoby dla włoskiego państwa niebezpieczeństwem graniczyć z tak zobryzmiałymi Niemcami lub Moskwą. Pragną owszem, aby Austria rozpostarła się na północ a nawet i na wschód, lub bez zamknięcia im Adrytyku posiadłosciami swojemi, i żeby przez takie powiększenie się mogła się dobrowolnie zgodzić na sprowadzenie włoskich granic. Był jej za to zadanie ułatwić, Włochy gotowe by jej podać rękę i zawrzeć z nią przymierze, gdyby o wojnie jakiej zamysłała. Dziś mają 300.000 wojska zupełnie gotowego do stawienia w pierwszej linii bojowej, a 800.000 w odwodzie. Wojsko to nie jest tem, czem był pod Custozą. Oczół rząd austriacki idąc znał za zdaniem tak biegłych i znakomitych polityków jak p. Smolka, odrzucał dotychczas uporczywie wszystkie propozycje włoskie, chociaż Włochy nigdy nie stawiły odstąpienia Trentynu jako warunku *sine qua non* i powtarzały do uprzykrzenia, że Trentyn im drogi, ale że przyjął austriacka jeszcze droższa.

Nieufność, podejrzliwość, obelgi wiedeńskiej prasy, i ciągłe fastykwowanie włoskiej granicy — oto wszystko, czego Włochy mogły się dotąd doczekać od hr. Andressgo i od mężów stanu austro-węgierskich, których p. Smolka jest godnym kolegą. Austria odrzucała ciągle z niecierpliwością cierpliwie i nieustannie ofiarowane sobie przymierze włoskie, tak jak przed tygodniem odrzuciła stanowczo przymierze angielskie, chociaż Anglia — jak tutaj wiadomo w kołach dyplomatycznych — dawała jej *carte blanche* do odbudowania Polski. *Quos vult perdere Jupiter dementat*, a właśnie owa polityka p. Smolki, co obecnie w Austrii zdaje się przemagać, jest takim dopustem Jowisza. I dlatego to mnie z bliska tutaj patrzącego w sytuację, obraza w ustach Polaka takie poduszanie do nieufności względem Włoch, co może się tylko na szkodę Polski obrócić, wtedy kiedy Austria połączywszy się szczerze z Włochami mogłaby Moskwę bezpowrotnie zgnieść, podczas gdy Francja trzymałaby na wodzy Niemcy, osłabione socjalizmem i nie mogące już wystąpić przeciw niej tak jednomyślnie jak w r. 1870. — Któż więc dzisiaj przekładza urzędzeniu się Europy w sposób, odpowiedni sprawiedliwości i życzeniom narodów? — Oto polityka austriacka, której p. Smolka jest u nas wyrazem!

P. Cairoli urządził już narzeczenie swój gabinet, ale p. Farini nie chciał przyjąć teki spraw zagranicznych, która ofiarowaną poradą same-

go króla została hr. Cortemu posłowi włoskiemu w Konstantynopolu. Hr. Corti przyjechał wczoraj, ale niewiadomo jeszcze czy się mógł porozumieć z kolegami swymi. Spodziewam się w przyszłym liście dokładniej was o tem uwiadomić.

Urządzenia rezerwowe armii austriackiej.

Armia wystawiona w pole, dla utrzymania swojej bitności wymaga szeregu zakładów, które, jeżeli są niedostateczne lub mylnie zastosowane, wywierają wpływ stanowczo paralizujący jej działalność operacyjną. Armia austriacka we wszystkich poprzednich kampaniach swoich cierpiała na tego rodzaju wadliwość. W żywej pamięci jeszcze pozostaje intendantura w wyprawie włoskiej r. 1859, a jawna jest tajemnica, że w r. 1866 kilka znaczniejszych oddziałów wojska nie mogło się jawnie na placu boju, i zostało odepchniętych od własnych pułków jedynie dlatego, iż komisja mundurowa w Jarosławiu za późno im dostawiła niektóre gatunki mundurów. Ministerstwo wojny w wydanych właśnie „organicznych postanowieniach dla armii w polu”, starało się wszystkiemu zapobiedz, co by mogło przypominać kiedyś te skandaliczne zajścia.

Armia w polu potrzebuje być żywną, dobrze ubraną, regularnie uzupełnianą; a nadto w obozach jej musi panować czystość i porządek, aby się nie wkradały zaraźliwe choroby, wyrywające strasne w jej szeregach luki. Obszerne i dobrze urządzone ambulanse, lazarety i szpitale muszą być w pogotowiu na przyjęcie walecznych, którym kula nieprzyjacielska lub choroba przerwała możliwość czynnego działania. Musi być również staranie o to, by ta niezliczona ilość zwierząt pociagowych i jucznych, które należą do taboru armii, była w dostatecznej mierze żywną. Albowiem jednym z najważniejszych sekretów ruchliwości armii polowej jest dostatek żywności dla ludzi i bydła. Bez tego czynnika niema co myśleć o powodzeniu.

Pod tym względem więc zaprowadzono wiele uwagi godnych urządzeń. Piekarnie polowe zaopatrzone w piece żelazne i wszystkie narzędzia, mogą w kilka godzin być ustawione. Kompletne piekarnia polowa składa się z 80 pieców i w przeciągu 24 godzin może zaopatrzyć „świeżym chlebem” 58.000 ludzi w bochenkach dwuporcjyjnych. Oprócz nich są piekarnie rezerwowe, których zadaniem jest wypiekać suchary, które muszą być dozwolone do przednich linii. Piekarnie rezerwowa złożona z 64 murowanych pieców jest w możności, w przeciągu 24 godzin pokryć jednodniową potrzebę na 55.000 ludzi. Zajmującą jest rzeczą dowiedzieć się, że na dowóz 6 dniowego prowiantu dla 50.000 ludzi, potrzeba (oprócz erarjalnych wozów) 1750 podwozi. Cała armia polowa wymaga takich podwozi przeszło 50.000.

Urządzenia sanitarne tak są obmyślane, że na pierwszą chwilę zaraz mogą wystarczyć dla 30.000 ludzi pod względem pomieszczenia i pielęgnowania.

Od należnego komendanta poczynszy, aż do ostatnich funkcjonarjuszów pomocniczych każdy ma szczegółową instrukcję i ściśle określony zakres działania, aby uniknąć chaosu w chwilach stanowych.

Ale bardzo słuszną jest uwaga niektórych kompetentnych organów, że nie słowo czyni rzecz, ani zielony piórpusz stanowi wodza.

Austro-Węgry.

Na posiedzeniu wiedeńskiej Izby poselskiej d. 27. bm. hr. Artur Gołuchowski złożył przeliczenie poselskie. Lasserowicz dano urlop dwumiesięczny. Prezydent ministrów odpowiedział na interpelację Proskowetza, dotyczącą środków zapobiegawczych przeciwko chorobom zaraźliwym, któreby wyznikały z bliskiego sąsiedztwa teatru wojny. Rząd i zarządy kolejowe już od dłuższego czasu zwróciły na to swoją uwagę. Jeszcze w sierpniu z. r. poczyniono odpowiednie do tego kroki — rzecze minister — ale gdy w Podwołoczyskach jawni się o wiele później, bo w grudniu 1877 tyfus plamisty, to wyśnawo tam umysł komisję z ramienia ministerstwa handlu i spraw wewnętrznych. Komisja ta zaprowadziła desinfekcję pociągów i towarów, przychodzących z Moskwy, i praktykuje się to dotąd. U rządu moskiewskiego wyjednano analogiczne zarządzenia co do wozów towarowych, które przez pewien czas były używane do transportu wojsk. W porozumieniu z rządem austro-węgierskim wydano zakaz przywozu i przewozu szwast, tudzież starzyzny i poscieli. Ponieważ w Rumunii znajduje się mnóstwo wagonów obcych kolei, których tam używano nie tylko do transportu rannych i chorych, ale nawet za baraki, przeto przy powrocie desinfekcja tych wagonów odbywa się jeszcze na terytorjum rumuńskim pod dozorem austriackich organów.

Zarządzenia tego rodzaju poczyniono na granicach Galicji i Bukowiny. Wypadków tyfusu w miejscowościach liczących 17.585 mieszkańców, było ogółem 492, a tylko 38 ludzi zmarło.

Uchwalono nasampród z porządku dziennego przedłużenie prowizorjum ustawowego do końca maja, przyczem demokraci Stuedel mówili przeciw przedłużeniu, ponieważ tak krótki czas nie wystarczy na wykonanie umowy, a powtórze zdaniem jego dualistyczna forma stała się niemożliwą; hr. Coronini zaś w długiej mowie z ogólnego stanowiska dowodził, że dla Austrii potrzebna jest wszechstronna tolerancja narodowości, zniszczenie dualizmu itp.

Izba przystąpiła następnie do obrad nad ustawą kwaterunkową. Nowa ustawa ma dwa główne zadanie: ulżyć gminom i popierać budowę koszar. Lecz ulga dla gmin ma nastąpić kosztem funduszu w kraju. Dla ułatwienia zaś budowy koszar, rząd ma płacić wyższy czynsz kwaterunkowy, aby kapitał na to użyty procentował i amortyzował się odpowiednio. Według zarządzonej na rok 1878 stałej dyslokacji pokojowej w Przedlitawii rozmieszczony jest 146.017 ludzi i 22.832 koni. Z cyfry tej przypada na koszary erarjalne 104.138 ludzi i 12.887 koni. Reszta mieści się bądź w koszarach gminnych, bądź w domach prywatnych. Rząd ma na przyszłość płacić za jednego człowieka 6 centów dziennie. Obliczono, że przy stałym zajęciu koszar gminnych, kapitał przynosiłby rocznie 5.8 procentu.

W rozprawie jenerałnej pierwszy Kronawetter wystąpił przeciwko projektowi, dowodząc, że nie osłoga on równego rozkładu ciężarów, i zaproponował przejście do porządku dziennego, a natomiast polecenie rządowi, aby ułożył inny projekt, któryby koszta kwaterunkowe armii czynnej uznawał za ciężar wspólnego skarbu, a koszta kwaterunku landwery za ciężar skarbu przedlitawskiego. Streeruwitz mówił za projektem. Imieniem Koła polskiego zabrał głos dr. Kamiński.

Powołując się za §. 18. galicyjskiego statu-

tutu krajowego nie godząc się na przerzucenie ciężaru za państwa na gminy, oświadcza on się przeciw projektowi. Ustawa Związku północno-niemieckiego z d. 2. kwietnia r. 1868 powinna była posłużyć Austrii za wzór; było by to naśladownictwo głośniejsze Austrii niż naśladownictwo w okrawaniu autonomii i w „walce w imię kultury.” Gdy zaś tak zarzucił, że w Austrii dualizm stawa na przeszkodzie naśladowaniu ustawy niemieckiej, mowca przypomina, że i Niemcy musieli walczyć z swymi stosunkami prawno-politycznymi, a jednak powiodło się im wywniesić w ustwie owej sztandar jednności państwowej. Projekt niniejszy jest to przerzucenie ciężaru za państwa na kraje, jest to zamach na galicyjski statut krajowy. Nie dość wielkich a licznych ciężarów krajowych; niedość, że co chwile miotają am w twarz zarzut o bierności Galicji; niedość, że ta zdławiono rewolucję galicyjską — ustawa niniejsza jest jakim kukułki, które Rada państwa składa w gnieździe sejmów krajowych. Nieładzą sobie pewnych lepszeń, oświadcza mowca jednak, że jeśli nie zmienią się kardynalne punkty co do ciężarów, Polacy głosować będą przeciw całej ustawie.

W dalszym ciągu rozpraw ma jeszcze zabrać głos dr. Wjśiel Ferdynand.

W końcu posiedzenia Proskowetz i 35 towarzyszy wniósł interpelację, jakich środków myśli rząd użyć, aby na kolejach galicyjskich położyć tamę przeszkodom w transporcie produktów?

Aż Niemców trzeba było, aby się o to upomnieli. Koko polskie wytrwale zachowało przez cały rok milczenie w tej sprawie. Dodać musimy, że koleje czeńowiecka na sam szych o tej interpelacji od wczoraj przywróciła już regularny ruch pociągów towarowych.

Stacje rolniczo-doświadczalne, ich rozwój i zakres działalności. *)

Znakomite dzieło Liebiga „chemia w zastosowaniu do rolnictwa i fizjologii” już w pierwszym swym wydaniu w roku 1840, stało się tak rozgłoszonym w całym świecie naukowym, a szczególnie w towarzystwach rolniczych; że już w roku 1843 Towarzystwo gospodarce margrabstwa wyższej Luacji, uchwalilo dzieło Liebiga popularnie oprowadzić, tak, ażeby i mniej wykształconym, przystępnym być mogło.

Niezmierni użeci, jak Aleksander Petzhold i Adolf Stöckhardt w latach 1843 i 1844 wszczepiali i krzuli wiedzę, szczególnie publicznie występowaniem podczas licznich zjazdów towarzystw gospodarczych, utwierdzając coraz bardziej przekonanie, że tylko umiejętne doświadczenia dają podstawę pomyślnego rozwoju rolnictwa.

Ruch ten umysłowy rozszerzył się znacznie w roku 1845, gdy pomysły Liebiga przygotowania sztucznych nawozów wszedł w Anglii na tory czynne.

Saksonia, która przodując w Niemczech, nie mogła obojętnym okiem poglądać jak rezultata osiągnięte w Anglii sztucznie nawożony, dochoł tam z pół w dwaśnasob powiększały — zaczęła więc sprowadzać nawozy z Liverpoolu, a rozliczne doświadczenia wykazywały coraz większą potrzebę bezpośredniej pomocy chemii w rolnictwie, — tak, że Towarzystwo gospodarce wniosło do rządu prośbę, by ten w interesie rolnictwa i spokrewnionego mu przemysłu, na koszt państwa ustalił posady chemików.

Doniosłszy ją jeszcze wniesiona i umotywowana petycja przedłożona wysokim stanom, w której dobitnie przedstawiono, ważność nauki chemii w rozwoju rolnictwa, w podwyższeniu dochodów z ziemi, a tym samym podniesienia bytu materialnego narodu. Petycja, mniej więcej tej osnowy:

Chemia jest jedyną nauką, która wykazuje składniki naszej roli, jak i plonów, które uprawiamy i nawozów, którei urodzajność roli wznacniamy. Wiemy z doświadczenia jakie plony na tej lub owej glebie najlepiej się udają, jaki płododział najkorzystniejszy byłby dla pól naszych, jednakże przyczyny nie umiemy sobie wyjaśnić, chociaż bezwzględnie z nichodzą się one w składnikach ziemi. Czyż nie jest prawdopodobnem, że gdybyśmy wiedzieli, jakich składników roli brakuje, co jej dodać potrzeba, ażeby taki sam rodzaj plonu otrzymał jak inny kawałek ziemi wydaje, to w wielu razach, moglibyśmy częstokroć korzystniejszy plododział wprowadzić. Czasami jesteśmy zmuszeni rolę ugorować, jeżeli chcemy osiągnąć korzystny plon, gdybyśmy wiedzieli jakim zmianom ulega rola podczas ugorowania, moglibyśmy może takie same zmiany w znacznie krótszym czasie przeprowadzić.

Skutek wapna na niektórych rolach jest widoczny, lecz częstokroć na polu tuż sąsiednim skutku wcale niema. Dlaczego? nie wiemy. Analiza chemiczna tych gleb wykryła by nam co jednej z nich nie dostaje, lub co jedna z nich więcej zawiera aniżeli druga.

Jak wielkiej doniosłości jest nawóz w gospodarstwie, wiadomo wszystkim, — używamy nawozów organicznych, mineralnych, lub mieszanych, jak komu z doświadczenia zdaje się być dobrem. Doświadczenia te sprzeciwiają się jednak częstokroć znacznie sobie — chemia rozwijałaby powód tych przeciwieństw, i podała środki zaradcze najkorzystniejszego sposobu użycia nawozów, zależnie od gatunku ziemi i plonu, które uprawiać chcemy. Częstokroć sam obojornik nie wystarczy do użyczenia pola, i to w bardzo wielu gospodarstwach następowem tegoż, że albo nie wykuszujemy odpowiednio naszej roli, albo musimy się oglądać za sztucznie nawozami, które, jeżeli nie chcemy wybierać na chybił trafił, własnem doświadczeniem dochodzimy częstokroć dopiero po długich i mezołnych próbach. O ile to pewnie postąpić by można, gdybyśmy wprzód wiedzieli, czyli w gwałnie lub kościach, gipsie lub wapnie, w solach nawozowych lub popiołach, zachodzą się składniki, których rola nasza potrzebuje!

Celom powyższym i tym podobnym zadość uczynić będzie można, jeżeli zdolni chemicy w kraju na odpowiednich posadach zobowiązani będą:

- a) Mieć czynny współdział w zebraniach pojedynczych oddziałów gospodarczych.
- b) O ile możności popularnie odczytami rozkrzewiać najważniejsze wiadomości z dziedziny chemii.
- c) Wykonywać na żądanie zbiory różnych gatunków ziemi, nawozów i t. p.
- d) Od czasu do czasu obchodzić oddziały, ażeby tak samemu się informować, jakoteż podarby i nauki udzielać.
- e) Chouu byłaby i przemysłu spokrewnionego z gospodarstwem rolnem, jako to: piwowarstwa, gorzelnictwa i t. p. nieopuszczać z swej pieczy, ale i tu ile możności czuwać nad niemi i swą poradą wspierać.

*) Organ für naturwissenschaftliche Forschungen auf dem Gebiete der Landwirtschaft.

Wynikiem tej petycji, było to na razie, że Stöckhardt zamianowany został w r. 1847 profesorem chemii rolniczej w akademii leśno-rolniczej w Tharand, i tutaj już gorliwie i niezobowiązanie pracował na polu chemii zastosowanej do rolnictwa i fizjologii. (C. d. n.)

Preliminaryny traktat pokoju.

(Dokończenie).

Artykuł XVII.
Duchowi, pielgrzymi i zakonnicy rosyjscy, którzy podróżują lub też bawią w europejskiej i azjatyckiej Turcji, mają używać tych samych praw, przywilejów, jakimi się cieszą duchowni należący do innych narodowości. Ambasadzie cesarskiej i konsulatom rosyjskim zostało przyznane prawo oficjalnej opieki tak nad wspomnianymi wyżej osobami, jak też nad ich majątkiem, religijnymi zakładami dobroczynności i innymi w obrębie i po za obrębem miejsc świętych. Zakonnicy rosyjskiego pochodzenia na górze Athos zostają przy swych dawniejszych posiadłosciach i przywilejach i będą nadal utrzymywani w należących do nich trzech klasztorach i przynależnościach tych samych praw i prerogatyw, jakie są zapewnione innym religijnym zakładom i klasztorom na górze Athos.

Artykuł XVIII.
Wszystkie pomiędzy wysokimi traktat zawierającymi stronami zawarte układy, kouwecje i zobowiązania, odnoszące się do handlu, rolnictwa i polowania rosyjskich poddanych w Turcji, o ile przez wejną zostały zniesione, wchodzą znowu w życie z wyjątkiem przepisów, od których odstąpiono w niniejszym traktacie. Obydwa rządy, jeden wobec drugiego powrócą co do wszystkich swych komercyjalnych i innych zobowiązań i stosunków na takie samo stanowisko, na jakim znajdowały się przed wypowiedzeniem wojny.

Artykuł XXIV.
Bosfor i Dardanele będą w czasach wojennych i pokojowych otwarte dla mocarstw neutralnych, które przybywają z portów rosyjskich lub też do portów tych udają się. W. Porta zobowiązuje się skutkiem tego otąd nie zarządzać przed portami morza Czarnego i Azowskiego żadnej fikcyjnej blokady, która by się sprzeciwiała uchwił deklaracji podpisaney w Paryżu dnia 4/16 kwietnia 1856.

Artykuł XXV.
Całkowite opuszczenie europejskiej Turcji przez armię rosyjską z wyjątkiem Bułgarii, nastąpi w terminie trzech miesięcy po zawarciu ostatecznego pokoju pomiędzy Jego ces. Mością cesarzem rosyjskim a Jego sultanską Mością. Aby uzyskać na czasie i uniknąć nadal utrzymywania wojsk w Turcji i Rumunii, część armii cesarskiej będzie mogła być wysłana do portów morza Czarnego i Marmora, aby tam wsiąść na okręty rosyjskie. Turcję azjatycką opuszcza wojska rosyjskie w przeciągu sześciu miesięcy, licząc od ostatecznego zawarcia pokoju, a wojska rosyjskie będą miały prawo ambokowania się w Trapezuncie, aby powrócić przez Kaukaz lub Krym. Wojska rosyjskie zaczęną opuszczać Turcję bezpośrednio po wymianie ratyfikacji.

Artykuł XXVI.
Dopóki wojska cesarsko-rosyjskie będą się znajdowały w okolicach, które podług niniejszego traktatu mają być napowrót oddane W. Porcie, zostaje administracja i ogólny porządek w tym samym stanie, w jakim się znajdowały przed okupacją. W. Porta nie będzie miała w nim udziału podczas całego tego czasu i aż do zupełnego nastąpienia wojsk. Wojska otomańskie nie powinny wchodzić do miejscowości, które mają być zwrócone W. Porcie, a ta ostatnia nie może przędzej rozpocząć wykonywania swojej władzy, dopóki co do każdej przez wojska rosyjskie opuszczonej miejscowości lub prowincji komendant wojsk tych nie wiadomości o tem oficera wyznaczonego do tego przez W. Portę.

Artykuł XXVII.
W. Porta obowiązuje się nie występować ani też kazać występować przeciw otomańskim poddanym, którzyby byli skompromitowani przez swoje stosunki z armią rosyjską podczas wojny. Gdyby niektóre familie chciały opuścić kraj w towarzystwie wojsk rosyjskich, władze turkicze nie mają im stawiać żadnych przeszkód.

Artykuł XXVIII.
Bezpośrednio po ratyfikacji preliminaryjów pokojowych nastąpi obopólne wydanie jeńców wojennych przez wyznaczonych przez obie strony specjalnych komisarzy, którzy w tym celu udadzą się do Odessy i Sebastopola. Wszystkie koszta utrzymania tych jeńców, którzy zostaną odstawieni, spłaci rząd otomański w osmnastru równych ratach, w przeciągu sześciu lat podług obrachunków dokonanych przez wspomnianych wyżej komisarzy. Wymiana jeńców pomiędzy rządem otomańskim a rządami rumuńskim, serbskim i czarnogórskim nastąpi na podstawie tych samych warunków, jednakże w obrachunku należy odliczyć liczbę oddanych przez rząd turecki jeńców od liczby jeńców oddanych.

Artykuł XXIX.
Akt niniejszy zostanie ratyfikowany przez Ich ces. Moście cesarza Rosji i cesarza Ottomanów a ratyfikacje winny być zamienione w przeciągu dwóch tygodni lub ile możności przędzej w Petersburgu, gdzie nastąpi także porozumienie co do miejsca i czasu, w których stypulacje tego aktu mają otrzymać zwykłą przy traktatach pokojowych uroczystą formę. Wśród wszelkich okoliczności rozumiemy się samo przez się (*bien entendus*), że wysokie strony kontraktujące od chwili ratyfikacji uważają się za formalnie zobowiązane niniejszym aktem.

W dowód czego obustronni pełnomocnicy zaopatrzyli ten akt w swoje podpisy i pieczęcie. Działo się w San Stefanie 19. Intego (3. marca) 1878 r.

Hrabia Ignatiew (L. S.) Safvet (L. S.)
Nelidow (L. S.) Sadullah (L. S.)

Paragraf końcowy artykułu XI preliminaryjnego traktatu pokojowego z dnia dziesiątego 19. Intego (3. marca) 1878, który został wypuszczony, a stanowi integralną część tego artykułu: Mieszkańcy księstwa Bułgarii, którzy chwilowo lub stale bawią w innych częściach państwa tureckiego, będą ulegali tureckim ustawom i władzom.

San Stefano 19. Intego (3. marca) 1878.
(S.) Hr. Ignatiew. (S.) Safvet.
(S.) Nelidow. (S.) Sadullah.

Z lwowskiej Rady miejskiej.

Przed rozpoczęciem obrad na czwartkowym posiedzeniu, udzielono urlop 10-dniowy wiceprezydentowi dr. Madejskiemu, oraz ceterotygodniowy radnym ka. Aksestewiczowi i Balnowskiemu. Następnie z porządku dziennego przyjęto ofertę Lejby Loewenkonr na dzierżawę folwarku „wschodnia część Pałatyna” za czynsz roczny 1070 złr. — poczem przystąpiła Rada do uchwalenia budżetu gminy na rok 1878. — Przyjęto dział dochodów w ogólnej sumie 754.936 złr. rozkładający się na następujące szczegółowe pozycje:

1. Dochód z dóbr ziemskich	39.068 złr.
2. Dochód z gruntów miejskich	2.918 "
3. Dochód z budynków miejskich	22.855 "
4. Opłaty od tuzienek	12 "

5. Taksy rozmaite	10 "
6. Taksy i opłaty emeryt. od urzędników i sług gminy m. Lwowa	2.580 "
7. Taksy za prawo obyw. miejskiego	100 "
8. Taksy za przyjęcie do gminy	300 "
9. Dochód z prawa propinacji	284.442 "
10. Dochód z myta drogowego	115.000 "
11. Dochód z wagi miejskiej	2.100 "
12. Dochód z placowego	24.856 "
13. Opłaty policyjne od zresobków	2.900 "
14. " od zabaw publicznych i kar	" "
15. " od pogrzebów	11.550 "
16. " za różne czynności urzędów gminy	180 "
17. Opłaty na ogólne potrzeby gm.	191.413 "
18. " na specjalne potrzeby gminne	16.623 "
19. Datki na różne cele gminne	150 "
20. Odsetki kapitałów czynnych	12.879 "
21. Zwroty wydatków rzeczowych	" "
22. Dochody przygda	25.000 "
23. Dochody nadzwyczajne	" "

Razem jak wyżej 754.936 złr.

Przy pozycy 18 r. Piątkowski postawił wniosek, aby wykazywał pod lit. a) dochód 7500 złr. z kwaternkowego (1/4%) podwyższyć do 15.000 złr. w razie zaś nieprzyjęcia tego wniosku, wykreślił zupełnie podatek kwaternkowy z dochodów, a właściciele nieruchomości miejskiej zobowiązali do dostarczenia potrzebnych kwater dla wojska. Wnioski te wywołały żywe i długie rozprawy, w których wzięli udział radni Aleksandrówicz, Wiedeń, Dobrzański, Czerkawski i Dąbrowski, którzy sprowadzeniem dyskusji z r. Piątkowskim na drogę osobliwych wyjętek, przykra sprawili wrażenie na obecnych r. prezentantów miasta, odwykłych już od scen podobnych. — Po przemówieniu wrzesnie sprawozdawcy r. Grumana, Rada przechodzi nad wnioskami r. Piątkowskiego, do porządku dziennego.

W poniedziałek, 1. kwietnia, dalszy ciąg obrad nad budżetem miasta.

Kronika miejscowa i zamiejscowa.

Lwów dnia 29. marca.

* Wczorajszy występ panny Marji Mantilli przekozał i najgorzej naponobionych względem artystki, że mają do czynienia ze znakomitą śpiewaczką. Partja Seliki jest jakby napisana dla panny Mantilli. Śpiewa ona już z nadzwyczajnym wyrazem i niezmiernie a wykonaniem niektórych arjantów wzbudził nawet prawdziwy entuzjazm. Głos jej czysty, jasny i naginający się łatwo do wyrażenia rozmaitych uczuć, silne robi wrażenie w śpiewnej „kołysance”, a jeszcze silniejsze w chwilach, w których staje się wyrazem siły.

* Dowiadujemy się, że na benefis p. Ladnowskiego przedstawiony zostanie dawno niewidziany u nas dramat „Narcyz Ramean”.

* Marzec przed dnem skonu swojego, poprawił się, nie chcąc widocznie zleże po sobie zostawił pamięci. Piękna pogoda od dwóch dni trwająca budzi nadzieje rychłej wiosny i wywabia mnóstwo osób na przechadzkę, czemu wiele sprzyja wiatr, który zupełnie osuszył chłodniki miejskie.

* Walne zgromadzenie Stowarzyszenia wzajemnej pomocy artystów sceny polskiej we Lwowie odbędzie się w poniedziałek dnia 1. kwietnia b. r. w sali kasyna mieszczkańskiego o godzinie 3ej po południu.

J. Klein, przewodniczący.

* W niedziele 31. b. m. odbędzie się w sali ratuszowej pod artystyczną dyrekcją pana Mikulego koncert gal. Tow. muzycznego, Program: 1. Schumann, uwertura uroczysta z chórem na temat pieśni „o winie reńskim”. 2. Żeleński, Andante. 3. Gluck, scena w piekle z drugiego aktu opery „Orfeusz”, solo, chóru męskiego i orkiestra. 4. Mendelssohn Symfonia (a-moll). Początek z uderzeniem godziny wpród do pierwszej w południe.

* Dziś daje w sali ratuszowej znany publiczności naszej z dawniejszych występów cenny Otton Klodnicki, koncert pod dyrekcją p. K. Mikulego. Znakomity program tego koncertu i samo nazwisko artysty powinno liczną publiczność zgromadzić w sali.

* Wykład habilitacyjny p. dr. Zygmanta Bożiszewskiego na prywatnego docenta zastosowanej zoologii w tutejszej k. a. szkole politechnicznej, odbędzie się dnia 2. kwietnia r. b. o godzinie 12. w południe, w sali głównej chemicznego laboratorium (plac św. Józego).

Prelegent wykładu będzie „o wpływie żywności zwierząt na produkt z nich otrzymywaną.”

* W r. 1877 zawarto w Lwowie 676 małżeństw — o 66 mniej niż w r. 1876. Od r. 1866, więc od lat 11, nie była cyfra małżeństw tak niską. W stosunku do ludności wypada 6-4 małżeństw na 1000 mieszkańców, albo jedno małżeństwo na 155 mieszkańców. — Ogólna liczba narodzonych dzieci 3893 (o 14 więcej niż w r. 1876) czyli 36-5 (w r. 1876 37-4 na 1000 mieszkańców). Między narodzonymi było chłopców 1967 (50-53%) dziewcząt 1926 (49-57%). Stosunek liczby narodzonych chłopców do dziewcząt mniejszy, aniżeli zwykle, a nawet w drugim półroczu narodziło się więcej dziewcząt, co jest wypadkiem zupełnie wyjątkowym. Żywo narodzonych razem 3687 — ogólna cyfra zmarłych w ciągu roku 1877 we Lwowie 3635. — Gdy w r. 1876 zaszło we Lwowie 20 samobójstw, o 6 mniej niż w roku poprzednim — już w r. 1877 wzrosła ich liczba bardzo znacznie, bo o 16. W stosunku do ludności wypada w r. 1876 jeden samobójca na 5189 mieszkańców, zaś w r. 1877 jeden na 2740 mieszkańców.

* W Kołomyi ustawiono w sobotę na wieży nowe zbudowane ratusza herb miasta, pół orła białego. Ten sam herb na czarnem polu w formie tarczy zawieszono dawniej jeszcze na froncie gmachu ratuszowego.

* W Przemysłu zmarł 26. b. m. ka. kan. Józef Ziemiński, dziekan kapitały przemyskiej,

zamieszanie w r. 85. przestęgi, wyjętej z Orłowski, żeby o p. Lizak, proboszcz rządowym z Skrzyszowa, nie mówiono, iż on jest "rogiem nawiedzenia parafian", bo sądząc katolickiemu piśmie Westpr. Volksblatt zapłacił za rzekomą tę obrazę 100 grzyw. P. Lizak, czując się przez tę przestęgi obrażonym, wniósł o ukaranie redaktora odpowiedzialnego. Kurjera i redaktora i nakładcy Orłowski, p. dr. Szymański. Pan J. Zorawski prosił o zamieszczenie w protokole, iż o obrazę p. Lizaka przez zamieszczenie tej wzmianki mowy nawet być nie może.

Warszawa 27. marca. Wiktor Tissot, autor rozgłoszonego dzieła o Niemcach, nadesłał do Więku dzisiaj list, który brzmi: "Do redaktora głównego Więku w Warszawie. Panie! Dochodzą mnie z różnych stron wiadomości, iż w Polsce przynajmniej mi autorstwo niejakiej "Podróży do Krainy Rnbi" i że w sprawozdaniu o tej książce przypuścił Pan, jakoby był jej autorem. Nie mam nic wspólnego z tem dziełem, albowiem: 1. Mam zwyczaj podpisywać wszystkie książki wychodzące z pod mego pióra; 2. Nigdy nie byłem w Rosji; 3. We wszystkich moich dziełach występowałem gotowo w sprawie Słowian, dla których żywię niezłą bynajmniej sympatią. Wiktor Tissot."

Nazwisko Orłowskiego zaczyna nabierać znaczenia legendy i Rinaldini, z tą tylko różnicą, że nie nie wiadomo, czy on co ubogim daje, ale faktem codziennie stwierdzanym jest, że bogatym i nawet niezbyt bogatym odbiera. Opowiadają o nim tysiące anegdot prawdziwych i wymyślonych, świadczących wszakże bądźco bądź o tem, że bandyta ten szerzył istoty potworne, że się umie otoczyć glorią tajemniczego terroru, i że nawet umie się posługiwać rozmaitymi sztuczkami, podnoszącymi niby jego dzielność, bo na przykład w ciągu jednej doby nakazuje się naraz w trzech miejscach i to w obrębie dwudziesto-milowym.

Niedawno pod Gemicami wpadło trzech rabusiów do karczmy. — Przeszło godzinę pili za pamiętali, potem kazali zabić wieprzka. Gdy się gospodarz wahał, wyjął jeden z nich paczkę banknotów i krzyknął: — Czy myślisz, że u nas w bandzie Orłowskiego nie ma pieniędzy? Gospodarz postąpił cicho, na wieść o chłopów, lecz kiedy ci otoczyli karczmy, jeden z trzech rabusiów najprzymowniejszy, wyrwał towarzyszowi rewolwer, drugi swój wyjął, i tak trzymając w obydwóch rękach broń groźną, wyszedł przed karczmy, wołając: "Kto się zbliży, temu w leń". I naturalnie najpokojniej poszli dalej.

Komiczne przemyśle i na rachunek Orłowskiego zdarzył się przygody: — We wsi Mogilnicy zmarł nagle robotnik wiejski. Wójt kazał przy jego zwłokach straż postawić, aż dopóki nie będzie urzędowo sporządzony protokół. Tymczasem obywatel jakiś, jadący od zszosy, kiedy nijaż w odległości dwustu kroków ciało leżące, oświetlone (bo postawiono przy nożach zmarłego świecy) i dwóch ludzi przy nim z palkami, — przekonany, że znów trafił na bandę Orłowskiego, — wymierzył ze swej dubeltówki i palną strzelniwą na szczęście strótem tylko najniebezpieczniejszych wykonawców porządku.

Wczoraj zdarzył się wypadek burzący i niesłychany w naszym życiu społecznym. Jeden z powszechnie cenionych i szanowanych literatów naszego, którego satyryczne pióro śmiało karcił w bryki zasługujące na to, padł wczoraj ofiarą zasadki złożonej nań przez szajkę powodowaną chęcią dogodzenia zemście. Szajka ta, z kilkunastu osób złożona, opadła wracającego na obiad. Jeden z napastników naderższy zaszczonego z nienacką, ratował się ucieczką. Policja towarzyszącego go przystawiała.

We Filadelfii wybuchł przed kilku dniami ogromny pożar, który pochłonął 35 budynków zaopieczonych towarami. Szkodę obliczają na 1 milion dolarów.

Oburzenie przeciw Moskwie. Na dowód panującego w Rumunii powszechnego rozdrażnienia przeciw Moskwie, korespondent bucarestański do dziennika petersburskiego Siewierny Wiestnik przysłał zdarzenie następujące: Dnia 19. lutego (3 marca), jako w rocznicę wstąpienia na tron cara Aleksandra, miało się odbyć w soborze bucarestańskim uroczyste nabożeństwo dziękczynne, na które władze wojskowe moskiewskie rozesłały zaproszenia, kapecja Karelowa, ministrom, generałom i wszystkim urzędnikom rumuńskim. Na nabożeństwo to jednak nikt z Rumunów nie przybył i odbyło się ono wobec samych tylko oficerów moskiewskich. Książę wymówił się chwilowym niedźwiedziem i tem, że jako luteranin, rzadko kiedy bywa w cerkwi. Wszyscy zaś inni, zaproszeni do soboru na nabożeństwo, nie przybyli dlatego, że w tym samym dniu, w innej cerkwi, zwanej episkopalną, urządzili wspaniałą "panychidę" (nabożeństwo żałobne) za zmarłego Papieża Piusa IX, na które zgromadzili się w komplecie wszyscy ministrowie, generałowie, urzędnicy i mnóstwo publiczności miejskiej. "Piękno to chrześcijańskie wschodni, — dodaje z gorznością korespondent — co w świątyni prawosławnej modlą się za Papieża! piękni sprzymierzyńcy nasi, którzy niechęć być obecnymi na nabożeństwie za naszego cesarza, a swego zbawcę!"

Ale niedość na tem: nazajutrz, d. 4. marca, znów w tym samym soborze odbywało się nabożeństwo dziękczynne in gratiam zawarcia pokoju, i mowa nie ujrzała w cerkwi ani jednego Rumuna. — A zasza przymtem mała omyłka w programie nabożeństwa: po skończeniu liturgii metropolita celebrujący, wyliczając w motewnie zwyciężczych pogromów Turcji, wymienił ka. Karola rumuńskiego. ka. Milana serbskiego, zapomniał zaś wymienić cara Aleksandra i ka. Mikołaja czarnogórskiego. Powstał w cerkwi szmer oburzenia, hasła... wojskowi moskiewscy udali się tłumnie do zakrytj i... zmusili metropolitę, aby powrócił z klerem i po raz drugi odprawił motewbę, co oczywiście dopełnionem zostało już bez omyłek.

Gospodarstwo, przemysł i handel. Izba handlowa i przemysłowa we Lwowie otrzymała następujące pismo: W skutek najwyższego polecenia mam zaszczyt w imieniu Jego ces. i król. Apostolskiej Mości Najjaśniejszego Państwa, wyraził szanownej Izbie handlowo-przemysłowej podziękowanie za okazane przez szanowaną Izbę współzawodniczą, w powodu śmierci Jego ces. Wysockiego Najjaśniejszego arcyksięcia Franciszka Karola. Lwów dnia 25. marca 1878.

Potecki m. p. Ogłoszenie. Komitet c. k. Towarzystwa gospodarskiego galic. ogłasza niniejszem, iż na rok 1877/78 opróżnione zostały w szkole Dublańskiej następujące stypendja: a) z fundacji hr. Amalii Stadnickiej 2 stypendja o rocznych 210 zł. i 105 zł.; b) z fundacji stypendyjnej imienia hr. Kazimierza Krasickiego 1 stypendjum o rocznych 100 zł.; c) z fundacji s. p. Jana Maciąga 2 stypendja o rocznych 500 zł. i 150 zł.

Dodać przymtem komitet winien, iż przy ubieganiu się o stypendja hr. Stadnickiej mają pierwszeństwo synowie oficyantów prywatnych — zaś przy stypendiach s. p. Maciąga krewni fundatora z rodziny Maciągów i Zubów. Komitet Towarzystwa gosp. gal. Lwów d. 15. marca 1878.

Lwów. Sprawozdanie targowe z dnia 27. marca 1878 r.: Pszenicy 100 kilogramów 10 zł. 45 c.; żyta 100 kilogramów 7 zł. 78 c.; jęczmienia 100 kilogramów 6 zł. 38 c.; owsa 100 kilogramów 6 zł. 37 c.; rzeki 100 kilogramów 6 zł. 58 c.; prosa 100 kilogramów — zł. — c.; grechn 100 kilogramów 6 zł. 47 c.; soczewicy 100 kilogramów — zł. — c.; kukurudzy 100 kilogramów — zł. — c.; fasoli 100 kilogramów — zł. — c.; ziemniaków 100 kilogramów 2 zł. 35 c.; siana 100 kilogramów 1 zł. 83 c.; słomy 100 kilogramów 1 zł. 56 c. — Metr kubiczny drzewa twardego 3 zł. 94 c.; miękkiego 2 zł. 90 c.

Miejski urząd targowy. Lwów d. 28. marca 1878.

Lwów dnia 26. marca. (Sprawozdanie Izby kupieckiej.) Ceny za 100 kilogramów parias Lwów. Według jakości: 1) Pszenica czerwona od 10:50 do 11:— zł., biała od 10:75 do 11:— zł., żółta od 9:50 do 10:— zł., jesienna — do — do — zł., żyto od 6:50 do 6:75 zł., średnie — do — do — zł., 2) Jęczmień browar. od 6:25 do 6:50 zł., pastewny od 5:60 do 6:— zł., 3) Owies od 5:75 do 6:— zł., 4) Groch do gotowania od 7:50 do 8:— zł., pastewny od 6:25 do 6:50 zł., 5) Wyka od 4:50 do 5:— zł., 6) Bób od 9:— do 10:— zł., 7) Kukurudza stara od 6:75 do 7:— zł., nowa od 6:50 do 6:75 zł., 8) Rzepak zim. od 15:50 do 16:— zł., 9) Rzepak letni od 13:50 do 14:— zł., 10) Łuski od 11:50 do 12:— zł., 11) Nasienie lina od — do — zł., 12) Nasienie konopie od — do — zł., 13) Konieczyna od 40 do 50:— zł., 14) Kminek od 44:— do 47:— zł., od Anyż od — do — zł., 15) Anyż płaski 34 37:— do 37:— zł.

Spirytus na 10000 litrów procent: Gotowy od — do 29 66 zł. W terminach w miesiącu: — zł. Usposobienie: Uwaga. O produktach utłakim oznaczonych, orzeka poniżej usposobienie: Usposobienie: 1) Niezmiennie. — 2) Rzepak jesienny — 3) Waluta: mark 59; rubel 1.25%; napoleon 9.63%.

Telegramy innych pism. Odessa d. 27. marca. Także na kolei Odeskobackiej zastanowiono transport towarowy z powodu przewozów wojskowych. Z Taszkentu donoszą, że Moskwa urządziła w Kokandzie obóz na 200.000 ludzi, przeznaczonych do operacji na Indje. Naczelne dowództwo obejmuje tam Kaufman. Flota morza Kaspijskiego przygotowana jest na większy przeciąg wojsk. W Lagodech uwieziono angielskich emisjarzów.

Berlin 27. marca. Generał Ignatiew miał cesarzowi austriackiemu doręczyć pismo własnoręczne cara, któremu w tutejszych kołach dyplomatycznych wielką wagę przypisują. Także i Nordd. Allg. Ztg. przypisuje, że punkt ciężkości obecnej sytuacji w misji Ignatiewa leży. Wiadomość o spotkaniu się trzech cesarzy lub trzech kanclerzy zaprzeczają Nat. Ztg.

Odpowiedź Moskwy na ostatnie przedstawienie Anglii była wymijająca. Paryż 27. marca. Według telegramu z Wiednia do Temps ma misja Ignatiewa trojaki

zadanie: 1. W miejsce kongresu, inny sposób załatwienia ustanowić; 2. Anglię zwołować; a 3. ustanowienie traktatu z Sanstefanem z austriackimi interesami pogodzić.

Telegramy Gaz. Nar. i ostat. wiadomości. Moskiewska dyplomacja, aby nie dopuścić anglo-austriackiego przymierza, pracuje na dwie strony. Równocześnie gdy Ignatiew stara się pozyskać Austrię, w Londynie Szawdów czyni propozycję Anglii. W Wiedniu wieść Mdskałe grozi porozumieniem się z Anglią, a w Londynie porozumieniem się z Austrią. Jutro gdyby przyszło do porozumienia się między Anglią a Moskwą, najgorzejby na tem wyszła Austrija. Lecz na szczęście jej jest to niemożliwe. Moskwa tak szczerze ałożyła traktat w San Stefano, iż faktycznie zagroziła sobie drogę do porozumienia tak z Anglią jak i z Austrią. W sferach zastawione przez Moskwę dla innych, wpada teraz sama i wydobyć się z nich nie może. Władzę Turcji, ale korzystając z tego nie może. Wojsk cofnąć do domu nie może, bo Anglija siezi jej na karku, i po wycofaniu tych wojsk gotowa z Turcją podnieść wojnę na nowo. Zaniechać dalszej formacji nowych dywizyj i korpusów nie może, chociaż pokój zawarty, bo nie może być pewną, czy nie wybuchnie wkrótce nowa wojna. Jest to stan niezdolny, ani wojenny ani pokojowy, ale wymagający takich wydatków i ofiar, jakich i najcięższa nie wymaga wojna. Wojska dziesiątkowane ciągle, prawdziwie nie przez kłó, ale tem srożej przez epidemie. Zawojowała Moskwa Turcję, ale ani groza z niej wydusić nie zdoła na utrzymanie wojsk, jakie trzymać musi w Bułgarii i pod Stambułem. Nawet żywności dostarczać musi z głębi Moskwy. Anglija niestety Moskwę, nie dawaj strażu. I najsmutniejsza, że Anglija może tam coraz więcej się wzmocnić a wojny nie rozpoczynać, i samem swem pogotowiem dławić Moskwę materialnie, tak iż nie stanie jej środków, gdy istotnie wojna wybuchnie. A Moskwa sama nie śmie rozpocząć wojny przeciw Anglii, bo nie wie kto stoi poza Anglią, Austrią? Włochy? I dlatego to Ignatiewa wysłano do Wiednia, aby tej niepewności przyłoży koniec. Moskwa tego stanu rzeczy długo wytrzyma nie zdoła, lecz musi sama rozpocząć wojnę. Ignatiew na jej to umożliwił — sprawdziwszy porozumienie z Austrią! Ale czy ma się to uda? Wątpimy.

Z Bukaresztu donoszą nam, że przed tygodniem w jednej z pierwszych kawiarni tamtejszych przyszło do krwawej awantury pomiędzy oficerami moskiewskimi a rumuńskimi. Ci ostatni skazując cara, ziarli z pierst swoich otrzymane za Plewnę chresty moskiewskie i podeptali je na podłozce. Moskale obrażeni dobyli pałaszy. Rumuni najwzajem, zwłaszcza że publiczności ich poparta. Krew się polała z obu stron, ale dwa trupy moskiewskie zostały na pobojowisku.

Prywatnie nam donoszą z Paryża, że sfer finansowych, że Anglija za pośrednictwem domu Rotszylda zaciągnęła pożyczkę w wysokości miliarda franków. Ale co najgorsza, to to mianowicie, że pożyczka ta ma być sfinansowana w Holandii na rynkach Amsterdam, Rotterdamu i Hagu, gdzie zwykle dotąd zaopatrywała się Moskwa w kapitały i gdzie Anglija, wyprzedzając ją, zamknęła dla niej na długo te rynki.

Tarnopol 29. marca. Zgromadzenie właścicieli ziemscy powiatu tarnopolskiego wnieśli do namiestnictwa żądanie o zaprowadzenie kordonu sanitarnego wzdłuż granicy Podolskiej i Wołyńskiej celem zabezpieczenia tyfusowi plamistemu, grasującemu na pograniczu tarnopolskim.

Wiedeń 28. marca. Posiedzenie Izby panów; rozprawa budżetowa. W odpowiedzi na wywody kilku mówców, zwłaszcza hr. Leona Thuna, oświadczając minister skarbu de Pretis: Już przed laty przestrzegaliśmy przed zbyt sangwinicznym pojmowaniem naszego położenia finansowego. Samemu tylko oszczędnościami nie podobna przywrócić równowagi w budżecie, należy prócz tego do odpowiedniej wysokości doprowadzić dochody. Rząd zmierza do tego celu i dopnie go, rozumie się, jeżeli nie będzie zmuszonym do nowych ofiar dla obrony honoru i powagi monarchii. Nawet ten wypadek nie o wiele by spóźnił osiągnięcie owego celu, bez zepchnięcia nas nad przepaść bankrutstwa, o którym tu mówiono. W końcu przestrasza minister, aby wyrazowi bankrutstwo ani na chwilę wiary nie dawano, jako niemożliwe i uzasadnione.

Poczem Izba przyjęła kilka działań budżetu. Wiedeń 28. marca. Posiedzenie Izby posłów; rozprawa nad ustawą kwatruńkową. Po wywodach kilku mówców, minister obrony krajowej Horst wyjaśnia cel tej ustawy, którym jest słuszniejszy rozkład

ciężaru kwatruńkowego. Poczem znaczną większością uchwalono przystąpić do rozprawy szczegółowej.

P. Kallir interpeluje z powodu odmówienia przez galicyjską Radę szkolną krajową założenia szkoły niemieckiej w Brodach. Rzym 28. marca. W allokucji skonstruował papież świętność pontyfikatu Piusa IX., jego cnoty, tudzież bardzo smutne położenie społeczeństwa ludzkiego i kościoła katolickiego, a w szczególności stolicy papieżowskiej, która w sposób gwałtowny pozbawiona władzy świeckiej nie może używać swej pełnej, swobodnej i niezawisłej władzy. Mimo to papież przyjął pontyfikat, ponieważ chciał usłuchać woli Boga, która się objawiła w szybkości i jednogłośności jego wyboru. Papież przyrzeka uroczyście dolożyć wszelkich starań ku utrzymaniu wiary katolickiej i praw kościoła. Cieszy się, że ustanawiając katolicką hierarchię w Szkocji, może dokonać dzieła rozpoczętego przez Piusa IX.

Papież skończył wezwaniem, aby mu pomozono utrzymać religiję nienaruszoną i modlono się, by Opatrzność łódkę piotrową po burzy sprowadziła do portu.

Rzym 28. marca. Na dzisiaj odbył konsystorz miał papież przemowę do św. kolegium, na którą Dipietro imieniem kolegium odpowiedział. Następnie zamianował papież Dipietra kamerlingiem kościoła, dalej zamianował 4 biskupów na nowo utworzone diecezje w Szkocji (Glasgow, Edyburg, Aberdeen i Galloway), 2 biskupów do Ameryki i siedmiu „in partibus infidelium". Nakoniec złożywszy jeszcze według zwyczajnego wyznaczenia wiary i przysięgę na apostołską konstytucję, nadał kapelusze kardynalski Mac Closkeyowi.

Konstantynopol 25. marca. Mylnie podano, jakoby w książkę Mikołaj, i generałowie Skobelew i Hurko order Osmańskie otrzymali.

Z uwagi, że Moskwa nie czyni już dalszych trudności co do wydania jeńców, wysłała Porta komisarzy do Sebastopola, żeby nadzorować nad ich embarkowaniem.

Petersburg 28. marca. „Journal de St. Petersburg" mniema, że Rumunia przeczenia swoją Moskwie przyniesioną pomoc. Dobruca wartość swoją przewyższa wartość ustąpić się mającego terytorjum besarabskiego, którego nadto Rumunia nie umie eksploatować. Współdziałanie Moskwy z Rumunią powinno utwierdzić węzły polityczne, czemu teraz staje na przeszkodzie nieprzejrzyste zachowanie się Rumunii.

Londyn 28. marca. „Biuo Reuters" donosi z Konstantynopola: proklamacja władz moskiewskich w Bułgarii wzywa muzułmanów do powrotu, a Bułgarom poleca utrzymanie spokoju.

Konstantynopol 28. marca. W książkę Mikołaj miał długą rozmowę z sułtanem. Syn w. księcia Mikołaja wyjechał z powrotem do kraju. Wczoraj po obiedzie sułtan wręczył wielki kordon orderu Osmańskie w. ks. Mikołajowi i generałom Hurce i Skobielewowi.

Berlin 28. marca. Dzienniki wieczorne potwierdzają zamianowanie Hobrechta ministrem finansów, a Maybacha handlu. Obaj byli wczoraj na audjencji u króla.

Londyn 28. marca. Northcote zawiadomił w Izbie niższej, we według wczoraj otrzymanej z Petersburga odpowiedzi, Moskwa nie tylko obcuje przy swoim dawniejszym oświadczeniu, ale nadto dodaje jeszcze, że pozostawiając mocarstwom wszelką swobodę w aprecjacji i działaniu na kongresie, tem samem wypowiada, że każdemu mocarstwu wolno, którkolwiek kwestję w celu dyskusji na kongresie poruszy, ona (Moskwa) zaś sobie wolność zastrzega, dyskusję przyjąć lub odrzucić.

W Izbie lordów oświadcza Derby, że podał się do dymisji, ale nie z powodu kwestji co do przedłożenia kongresowi całego traktatu. — Beaconsfield wyjaśniając właściwy powód dymisji Derbyego, podał, że Derby zażądał jej w skutek powołania pod broń rezerwy.

Londyn 29. marca. W Izbie gmin oświadczył Hardy: Powołanie pierwszej rezerwy armii i rezerwy milicji jest konieczne. Dotyczący mesaż królewski dojdzie Izbie prawdopodobnie w poniedziałek, a następnie wydana będzie proklamacja do powołania potrzebnych ewentualnie rezerw I klasy. Rezerwa armii wynosiła około 13.000, a rezerwa milicji 25—30.000 ludzi będzie do armii dopiero wtedy wcielona, jeżeli wyprawa pójdzie za granicę.

W Izbie lordów oświadczył Derby, że królowa przyjęła jego dymisję. Pozostaje on w urzędowaniu aż do zamianowania następcy. Nie jest on tego zdania, aby przedsięwzięte przez gabinet energiczne kroki musiały koniecznie prowadzić do wojny. Sądzi, że poprzedni kolejdy jego, podobnie jak on życzą sobie utrzymania pokoju europejskiego ale nie mógł on pochwałać kroków, których nie wymagał ani interes pokoju, ani bezpieczeństwa kraju ani położenie zewnętrzne.

Nie Anglija ponosi winę, że kongres nie przychodzi do skutku. Kwestja sporna nie dotyczy ani formy ani słów, lecz odnosi się do rzeczywistej treści. Kongres byłby bez pożytku, jeżeli dyskusja ma być iluzoryczną. Lepiej żaden kongres, niż kongres taki, któryby w skutek wychylających się natychmiast sporów musiał się rozsejść.

Beaconsfield ubolewa bardzo nad ustąpieniem Derbyego, który zażądał dymisji z powodu powołania rezerwy.

Co do mesażu, który będzie przedłożony Izbie, to da on sposobność do dyskusji nad postępowaniem rządu. Przykróść spowodowana ustąpieniem Derbyego łagodzi się tylko przekonaniem, że królowa zaleciła politykę, która ma na celu utrzymanie jej państwa, wolność Europy i większe bezpieczeństwo kraju.

Wiedeń 29. marca. Izba panów uchwaliła bez rozpraw w 2. i 3. czytaniu budżet i ustawę finansową, tudzież przedłożył prowizorjum ugodowego do końca maja.

Przyjechali dnia 29. marca 1878. HOTEL ZORZA: E. K. Sanguszko z Tarnowa. K. hr. Badien z Rzeszowa. J. Pilecki z Odessy. A. Catargi z Bukaresztu. O. Schnel z Frljówki.

HOTEL LANGA: A. Michel z Wiententhal. S. Wellesch z Wiednia. J. Schmahl z Wiednia. M. Davinago z Berlina. J. Wilczek z Berna. HOTEL ANGLIJSKI: J. Biliński z Magdalówki. A. Udrycki z Mostów. H. Lublinger, dr. med. z Brodów.

HOTEL WARSZAWSKI: St. Wysocki z Bertyszowa. M. Studziński z Krakowa. A. Gasparski z Klekotowa. J. Janeczek z Basztowice.

W teatrze hr. Skarbka. W piątek dnia 29. marca. Na dochód Seweryna Zamojskiego MAŻ OD BIEDY Komedja w 1 akcie Józefa Bliznińskiego. ARTYKUL 264 Komedja w 5ciu aktach, poleciona przez pierwszą komisję konkursu dramatycznego lwowskiego imienia Fredry.

Początek o godzinie 7mej wieczór. W sobotę dnia 30. marca. Czwarty występ gościnny panny MARJI MANTILLI primadonny opery włoskiej. BAL MASKOWY.

Lwów, z Izby handlowej, 29. marca. I. Akcje za sztukę (bez kuponu bieżącego.) złr. w. s. Kolej gal. Kar. Ludw. 238 — 242 — " Lwowo-Czer. Jassy 118 — 122 — " Buk. gal. 200 z. 240 50 243 — " kred. gal. 200 z. 216 — 220 — II. Listy zast. za 100 z. (bez kuponu bieżącego.) Tow. kred. gal. 5 pr. w. a. 84 60 85 40 " 4 pr. w. a. 78 90 79 80 " 5 pr. okres. 84 60 85 40 " Buk. gal. 89 60 90 40 " Sal. zakł. kred. wloz. 6 pr. 92 — 93 25 III. Listy dłużne za 100 z. Ogólnego reln. kredyt. zakł. adu die Gullaj i Finkowiny 6% 90 25 91 80 Towarzystwa kred. miejs. 8% w. a. — — — — IV. Oblig. za 100 z. Indemniczyjns galicyjskiej 84 — 85 — " Pol. kraj. z r. 1878 za 6 pr. 89 60 91 — " Lony ulicasta Krakowa 14 — 15 60 " Szaletowa 20 — 22 — V. Monety. Dukat holenderski 5 59 5 69 " Dukat cesarski 5 62 5 75 " Napoleon 9 72 9 83 " Półimperjal rosyjski 9 80 10 — " Rubel rosyjski srebrzy 1 77 1 87 " Rubel rosyjski papierowy 1 15 1 18 " 100 Marek niemieckich 59 50 61 — " Srebro 106 — 108 — " Kupon w srebrze 105 60 107 50

KURS GIEŁDY WIEDENSKIEJ. WIEDEN 28. marca 1878. godzina 2. minut 30. południu. Losy kredytowe 163.75. Węgier. kred. 221.50 Akcje fran.-aust. —. Anglo-aust. 96.50 Unionsbank 62.—. Kolej Kar. Lud. 243.25 Nordbahn 196.—. Kolej Poludn. 73.— Kolej Alfd. 113.50. Kolej Elzbiety 166.50 Kolej Lw.-cz. 121.50. Węg. Nordostb. 110.50 Rudolfsbahn 115.25. Węg. Ostbahn. —. Węg. obl. p. w. zł. 66.—. Galic. indemnic. 84.40 Losy z r. 1864 135.—. Kolej Siedmiog. 102.— Verkehrsbank 99.—. Losy tureckie 13.25 Węg. galic. kolej 92.—. Kolej Państw. 252.25 Bankverein 76.—. Losy węgier. 77.— Kolej Albrechta —. Marki niemieckie 59.20 Rosyjski rubel papier. 1.20 1/2. Węg. renta w zł. 87.80 Usposobienie: mdle.

godzina 10. minut 50. przed południem. Akje kred. 222.—. Anglo-aust. 91.75 Kolei Kar. Lud. 240.—. Kolej polud. 72.— Unionsbank —. Napoleander 9.77— Usposobienie mdle.

Berlin d. 28. marca. Rzes. Banku. 203.50. Credit Act. 383.50. Lombardn 119.50. Gallier 103.— Kursier 24.40 Oesterr.-Banknoten 169.— Usposobienie słabe.

Kasa galic. Tow. kredytowego. Kupuje. Sprzedaje. 5% Listy zastawne oprócz kuponów 100 z. po 84 75 85 25 4% Listy zastawne oprócz kuponów 100 z. po 79 — 79 75 Lwów d. 29. marca 1878.

Pociągi kolejowe. Odchodzi z Lwowa: DO KRAKOWA: o godzinie 11 min. 5 przed południem (pociąg pospieszny); o godz. 4 m. 40 rano (pociąg osob. wry); o godz. 4 minut 45 po południu (pociąg mieszany). DO CZERNIOWIEC: o godzinie 6 minut 25 rano (pociąg pospieszny); o godz. 11 minut 25 wieczór (pociąg mieszany); o godz. 12 min. 30 po południu (pociąg mieszany). DO STANISLAWOWA: (na Stryl); o godzinie 6 minut 85 rano (pociąg nr. 1). DO PODWOJCZYSE: (z głównego dworca); o godz. 85 rano (pociąg pospieszny); o godz. 10 min. 57 min. — rano (pociąg pospieszny); o godz. 11 min. 45 w południu (pociąg mieszany). DO PODWOJCZYSE: (z Podczaszca); o godz. 11 m. 25 w. DO PODWOJCZYSE: (na dworcze w Podczaszca); o godz. 12 m. 25 rano (pociąg osobowy); o godz. 12 m. 11 w południu (pociąg mieszany).

Przychodzi do Lwowa: Z KRAKOWA: o godzinie 5 minut 80 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 m. 25 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 18 min. 35 przed południem (pociąg mieszany). Z STANISLAWOWA: (na Stryl); o godzinie 9 m. 8 wieczór (pociąg nr. 2). Z PODWOJCZYSE: (na dworcze w Podczaszca); o godz. 8 minut 54 rano (pociąg osobowy); o godz. 8 m. 25 rano (pociąg mieszany). Z PODWOJCZYSE: (na dworcze lwowski główny); o godzinie 10 m. 3; wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 8 m. 25 rano (pociąg osobowy); o godz. 3 m. 40 rano (pociąg mieszany).

Z CZERNIOWIEC: o godzinie 3 minut 55 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 m. 40 rano (pociąg mieszany); o godz. 2 m. 50 po południu (pociąg mieszany).

Wiedeń 28. marca.	plac. zgd. str. w. a.	Galic. bank dla handlu i przem. po 200 z.	plac. zgd. str. w. a.
Powszechny żng państwa (za 100 z.)		90 —	
Benty austr. w banku 5 pr. w srebr. 5	61 90 62 06	Banku narod. austr. po 800 z.	794 — 796 —
1889 oate loy (m. k.)	66 80 66 —	Unionbank po 100 z.	62 — 62 60
1889 1/2 losu	316 — 317 —	Vereinsbank po 100 z.	59 — 59 60
1864 po 250 z. w. a. 4 pr.	316 — 316 —	Wiedeński Bankverein po 100 z. w. a.	76 — 77 —
1864 500 " 5	107 26 107 76		
1864 100 " 5	111 — 111 60		
1864 100 " 5	119 50 120 —		
1864 100 " 5	116 — 116 50		
Listy zast. dom. po 120 z. 5	41 — 41 25		
Renta złota 4 pr.	78 80 74 —		
Obligacje indemnic. (100 zł.)			
Galicyjskie	84 25 84 76		
Bukowiańskie	81 75 82 25		
Inne publiczne pożyczki.			
Węgierska renta złota 6 pr. po 100 z. w. a.	88 85 88 —		
Węgierska poz. kol. po 120 z. 5 procentowo	98 75 99 25		
Węgierska poz. kol. po 100 z. 5	77 — 77 25		
Turecka pożyczka kol. po 4 fr.			
Akcje bankowe.			
Anglo-aust. po 200 z. 120	97 — 97 26		
Bodenered. Act. Ges. 200 z.	49 — 49 60		
Zakład kredytowy dla handlu i przemysłu	229 50 229 76		
Zakład kred. węgier. 200 z.	221 60 222 —		
Towar. eskont. niższ. austr.			
po 500 z.	725 — 730 —		
Franco-austriackie po 100 z.			
Franco-węgier. po 200 z.			

Akcje przemysłowe.	plac. zgd. str. w. a.	plac. zgd. str. w. a.
Budow. Tow. austr. po 200 z. w. a.		
wied. po 100 z.		
taniach. pom. po 100 z.		
Listy zastawne (za 100 zł.)		
Bodenered. allg. Oester. 4 pr. sr. spiac. w 88 lat 5 pr. w. a.	167 — 107 50	
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. w. a. 5 pr. w. a.	78 — 78 75	
Gal. bank hipot. 6 pr. w. a. 5 pr. w. a.	84 50 85 —	
Zakł. kr. wloz. 6 pr. w. a.	89 75 90 25	
Towar. kred. miejskie 6 pr. Bank. austr. m. k. 6 pr. w. a. 6 pr. w. a.	92 — 92 60	
Obligacje pierwszeństwa kol. za 100 zł.)		
Albrechta po 300 z. 5 prot. 100 z.	70 25 70 75	
Alfdickiej po 200 z. 5 prot. srebr. w. a.	68 — 68 50	
Czeska z 300 z. 5		

